

A FONTS pàgs 14 i 15
Més enllà de la política local: expolítics parlen de la seva vida allunyats del poder

150 ANYS DE LA BOQUERIA pàg 18
El mercat, amb Salvador Capdevila al capdavant, rep un doble reconeixement

línia ^{12 anys} **Ciutat Vella**

Número 122 · Desembre 2021 · liniaciutatvella.cat

L'esperada reforma de la Rambla començarà el 2022

Després del retard acumulat, el consistori anuncia que les obres arrencaran al tram de Colom i Santa Madrona pàg 3

Foto: Arxiu

Un barri de pel·lícula

La Fílmoteca celebra els seus 10 anys al Raval pàg 10

CASC ANTIC pàg 10
L'associació Sindillar rep un premi per un projecte social antiracista

NOVA MOBILITAT pàg 10
Un total de 15 carrers del Raval canviaran de sentit

MÉS MULTES pàg 18
El Districte augmenta les inspeccions a les terrasses

DEFENSA PERSONAL

MIXTO
FEMENINO
EXTRAESCOLARES

DINAMIS SPORT

CLASES Y ENTRENAMIENTOS PRIVADOS GRATIS 2 DIAS DE PRUEBA MÁS CAMISETA

 618 557 197

DEFENSA PERSONAL [**SALA FITNESS INCLUIDA**
1H PARKING GRATUITA]

KRAVMAGA-DEFENSAPERSONAL.COM | INFO@KRAVMAGA-DEFENSAPERSONAL.COM

línia vol ser un espai per a la conversa metropolitana serena i responsable

David
Fernández

Montserrat
Tura

Elsa
Artadi

Oriol
Lladó

Susana
Pérez

Dolors
Sabater

Jordi
Martí

Lucía
Delgado

Marc
Cerdà

Gala
Pin

Jordi
Muñoz

Martí
Casamajó

Joan Ramon
Casals

Elisenda
Alamany

Xavier
Marcé

Víctor
Porres

Ferran
Falcó

Manuel
Reyes

Núria
Parlon

Arnau
Nadeu

La Rambla espera des de fa anys la seva reforma. Foto: Línia Ciutat Vella

Per fi hi ha una data

» Les obres de la Rambla començaran el 2022 després d'acumular cinc anys i mig de retard
 » L'emblemàtic passeig serà més amable per als vianants i tindrà tres noves placetes per fer activitats

URBANISME ▶ Ha costat molt de temps, però per fi l'Ajuntament ha anunciat que l'any que ve començarà l'esperada reforma de la Rambla, tot i que de moment no s'ha especificat el mes. Les obres han de permetre convertir l'artèria més emblemàtica de la ciutat en un passeig més verd i on el vianant tingui prioritat. El pressupost serà de 44,5 milions d'euros i la reforma es farà per trams, començant pel més proper al mar, entre Colom i Santa Madrona. La transformació també preveu obrir la Rambla al mar a partir d'una plaça a Drassanes.

No hi ha dubte que aquesta reforma té una importància per al districte i la ciutat, raó per la qual el seu retard ha provocat en els darrers anys nombroses queixes dels veïns i els comer-

ciants. De fet, Amics de la Rambla va col·locar fa uns mesos un marcadore que indica els dies d'endarreriment del projecte: més de 2.000. És a dir, més de cinc anys i mig. "Tenim por que

Amics de la Rambla té por que la reforma s'acabi allargant uns 10 anys

s'allargui 10 anys", va reconèixer a *betevé* el president de l'entitat, Femín Villar.

VORERES MÉS AMPLES

Més enllà d'aquest retard, és important assenyalar els canvis que les obres implicaran per als veïns de Ciutat Vella i tota la

ciutat. Les voreres i el passeig central seran més amples i desapareixeran per sempre aquelles mítiques rajoles vermelles i blanques que els barcelonins han trepitjat durant molts anys.

D'altra banda, només hi haurà un carril de circulació per cada sentit que podran fer servir els veïns, bicicletes, autobusos, taxis, mercaderies, serveis i l'accés als aparcaments. I, a més, es crearan tres espais davant de grans icones de la Rambla: l'espai Mojabetlem, el pla de la Boqueria i el pla del Teatre.

TEATRE PRINCIPAL

En la mateixa Rambla, concretament a la part baixa, un espai emblemàtic que està en desús des del 2016 es tornarà a omplir de vida: el Teatre Principal. L'edifici, propietat del Grup

Balañà, es remodelarà per reobrir el 2024 i acollir obres de teatre, tan tradicionals com alternatives i exposicions d'art immersiu. Aquesta darrera modalitat farà que el Teatre Principal es converteixi en el primer

L'Ajuntament també ha anunciat la reforma del Teatre Principal, situat a la mateixa avinguda

teatre que acollirà aquest tipus de mostres d'Europa.

Cal tenir en compte que quan un barceloní que mai ha trepitjat el Teatre Principal passa per davant de l'edifici, probablement no s'imagina que albergui molt més que un teatre.

I és que, concretament, hi ha un total de sis espais, com el Teatre Latino, on hi havia una discoteca; la Cúpula Venús o l'antic frontó Jai-Alai. I el millor de tot és que el projecte de remodelació té la intenció de recuperar els sis espais que, entre tots ells, tindran una capacitat per a 2.520 persones.

La nova vida que tindrà aquest edifici del segle XVII, que ha acompanyat Barcelona en èpoques glorioses i en altres de fosques, és gràcies a un acord entre l'Ajuntament i un grup d'inversors, que invertiran 25 milions d'euros per remodelar-lo. Tal com va dir el passat 21 de desembre l'alcalde Colau, el projecte permetrà "recuperar una joia, un tresor, un edifici meravellós". Després tocarà, per fi, tornar a aixecar el teló.

Segueix-nos
a les xarxes socials

@liniaxarxa

facebook

twitter

instagram

La lupa

(In)justícia social

per Luz Guilarte (Ciutadans)

Foto: Pexels

El 25 de juliol de 2019 es va signar l'acord de govern de l'Àrea Metropolitana de Barcelona (AMB) entre quatre partits: el PSC, els comuns, ERC i Junts per Catalunya. Després de més de dos anys d'aquest acord, i fent un repàs al mateix, un dels punts en el qual feien més incís era el de la "justícia social", un terme sempre molt utilitzat però que molt poques vegades es porta a la pràctica.

En el preàmbul del document de l'acord es deia el següent: "El territori metropolità no està al marge de les vulnerabilitats socials i econòmiques que afecten moltes de les persones que hi resideixen ni dels problemes ambientals. Això ens porta a reiterar el nostre compromís per garantir un desenvolupament inclusiu, sostenible socialment i ambientalment, que impulsi la innovació cultural i tecnològica i que afronti els reptes de l'emergència climàtica i del futur del territori mateix i de la seva ciutadania des de l'impuls estratègic cap a la transició ecològica i energètica i la participació social activa. En definitiva, una ciutat metropolitana per a tothom, més assequible, més justa socialment, més habitable i saludable".

En un altre apartat del preàmbul es deia: "Així, per fer front a aquestes voluntats i intencions, és essencial mantenir per als pròxims anys un bon funcionament organitzatiu i econòmic de la institució i alhora renovar les iniciatives encaminades a l'impuls de projectes de transició ecològica, energètica i ambiental, l'equilibri territorial, la mobilitat sostenible, el metabolisme urbà i ecològic ambiental i a dinamitzar l'economia i la inclusió social com a eixos transversals de totes les polítiques a realitzar".

També es feia un altre incís: "Un govern que es reafirma en el compromís de continuar impulsant la transparència institucional, la participació, la infor-

mació i la rendició de comptes a la ciutadania". Finalment, l'article 6 de l'acord de govern deia: "La fiscalitat metropolitana ha de ser més justa i ecològica per aconseguir una societat més sostenible ambientalment i que resolgui millor les necessitats socials i la diversitat".

Queda clar, un cop repassat, i amb la distància del temps i dels esdeveniments, que els quatre partits signants de l'acord de govern no han complert els seus compromisos. Un any més, com sempre, a finals d'any ens trobem davant de l'aprovació de les ordenances fiscals de l'AMB i dels seus impostos i taxes. I un any més, malauradament, ens trobem davant de la necessitat de reivindicar i denunciar la injustícia social que suposa el Tribut Metropolità.

Un any més hem de reivindicar i denunciar la injustícia social que suposa el Tribut Metropolità

Aquest tribut compleix tots els criteris per afirmar el fracàs del govern metropolità i dels quatre partits que el conformen. Des del seu inici, en el mandat anterior, ha tingut una manca de transparència institucional, de participació, d'informació i de rendició de comptes davant de la ciutadania. Ho demostra el fet que hagi estat judicialitzat i que el seu càlcul encara avui sigui un misteri. Malgrat les nombroses reivindicacions per part de diverses plataformes sorgides en contra d'aquest tribut, la resposta dels quatre partits del govern ha estat la indiferència i la negació del problema, tot plegat derivant en una falta greu de transparència i de rendició

de comptes davant de la ciutadania mobilitzada i dels grups polítics com el nostre, Ciutadans, que cada any denunciem aquesta situació.

Aquest tribut no compleix cap dels criteris marcats en l'acord de govern. No és la millor manera per lluitar contra les vulnerabilitats econòmiques i socials. No és la millor manera per crear una ciutat metropolitana per a tothom, més assequible, més justa socialment, més habitable i saludable. Tampoc és la millor manera per tal que l'AMB assoleixi una fiscalitat més justa i ecològica per aconseguir una societat més sostenible ambientalment i que resolgui millor les necessitats socials i la diversitat. És a dir, els diners ingressats amb aquest tribut injust tampoc han servit per veure reflectides unes millores en el benestar i la qualitat de vida de la ciutadania.

Tot això són motius més que suficients per continuar reivindicant que aquesta no és la manera de fer "justícia social", més aviat al contrari. Són motius suficients per continuar reivindicant que volem eliminar aquest tribut profundament injust i que només té un objectiu purament recaptatori. Són motius suficients per continuar donant suport a les plataformes de veïns i veïnes contràries al pagament d'aquest tribut i, en definitiva, són motius suficients per continuar lluitant per revertir aquesta injustícia social.

Si realment ens creiem l'AMB com una entitat amb capacitat per recollir un consens majoritari dels 36 municipis que en formen part, el primer que caldria és que tots els grups polítics representats també s'ho creguin. I que potser cada cop que comença un nou mandat es marquin uns objectius assolibles i transversals que vagin més enllà del pur repartiment de sous i càrrecs, en especial d'aquestes quatre formacions que avui dia formen el govern d'aquesta entitat: PSC, els comuns, ERC i Junts per Catalunya.

Aquí es piula

El Twitter en paper

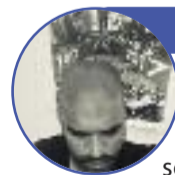
@albasidera

Resum: un senyor de Cs, assessorat per un exdiputat de Cs i fundador de Societat Civil Catalana (SCC), fa servir el seu fill per fer política contra el català a l'escola. S'activa la poderosa maquinària mediàtica i judicial dels que volen carregar-se la immersió. Un show grotesc, uns silencis reveladors.

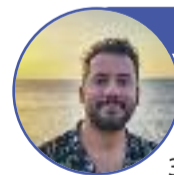
@ginadrieguez

Quan no teníem carrera, ens deien que les bones feines eren per a ells perquè tenien estudis. Llavors la classe treballadora vam tenir carrera i ens van dir que era qüestió de tenir màster i idiomes. Ho hem fet i ara resulta que a ells no els cal tot això perquè tenen TALENT.

@JordiMagrinya

Als treballadors dels magatzems d'Amazon se'ls prohibeixen els mòbils. Això va fer que aquest divendres [10-12-21] no poguessin rebre les alertes del centre d'emergències d'Illinois i 6 d'aquests treballadors hagin mort després que un tornado arrasés el magatzem on treballaven. Un crim.

@semponspuig

Masterchef Celebrity va acabar de gravar-se el 31 de juliol. Va començar a emetre al cap d'unes setmanes. Temps suficient, sabent que la Verónica Forqué havia abandonat per depressió, per fer una edició i postproducció del programa càlida i respectuosa amb ella. Van decidir trencar la joguina.

Director Editorial: Arnau Nadeu
Subdirector d'edicions: Albert Ribas

Redacció: Albert Alexandre (diari metropolità), Anton Rosa (Barcelonès Nord i Baix Maresme), Olga García (Vallès), Francisco Javier Rodríguez

Dipòsit Legal: B 43220-2010

(l'Hospitalet i Baix Llobregat), Alba Losada (Districtes de Barcelona), Anna Utiel (Montse-ratí) i Toni Delgado (Esports)

Dept. de Producció gràfica: Susana Dicenta
Dept. Comercial: Lola Gutiérrez
Distribució: Andrés Meca i Pablo Favieri

Premi Tassis Torrent de Comunicació 2011 Diputació de Barcelona

Editor-Gerent: David Centol i Lozano

Director Editorial: Arnau Nadeu

Coordinador de Vendes: Marcelo Villanueva

Coordinadora de Producció gràfica: Marga Moreno

Estratègia digital: Anna Corbatera

Webs temàtics: Pere Giménez i Quim Miró

grup comunicació 21 www.liniaxarxa.cat

Els semàfors

La clau

Ajuntament

El govern municipal ha anunciat per fi la data d'inici de la reforma de la rambla. Serà l'any que ve, tot i que el consistori no ha especificat el mes. Es tracta d'una bona notícia que arriba molt tard, ja que el retard acumulat és de més de cinc anys.

pàgina 3

Sindillar

El Sindicat de Treballadores i Cuidadores de la Llar, Sindillar, ha rebut el guardó del Consell Municipal d'Immigració pel projecte de la 'Ruta antiracista de les cures'. L'entitat treballa des d'una perspectiva de gènere, classe i origen.

pàgina 10

Josep Lamiel

El cap visible de l'històric bar Marsella del Raval i president de l'Eix Comercial del mateix barri ha rebut el premi al compromís social de la Fundació Barcelona Comerç per la seva tasca de reinserció social amb els joves més desfavorits.

pàgina 18

El + llegit

Línia Ciutat Vella.cat

- 1 Ja hi ha data per a l'arrencada de les obres de Via Laietana
- 2 La Troballa: conèixer per trencar l'estigma
- 3 Encausats set veïns del Raval per protestar contra Vox
- 4 El comerç vol tenir veu en els canvis sobre la mobilitat
- 5 Llum al final del túnel de Rodalies

En defensa de l'algoritme

per Martí Casamajó, membre de Restarting Badalona

Tot judici just necessita un advocat defensor per a l'acusat, però hi ha acusats de segons quins delictes que els costa déu i ajuda trobar un advocat que els defensi. Crec que abans d'anar a la universitat mai havia sentit la paraula algoritme. Ara la sento cada dia a tota mena de converses i articles d'opinió, segons els quals els algoritmes són misteriosos éssers d'una perfídia satànica. No serà fàcil defensar-los, però algú ho haurà d'intentar, encara que el veredict ja l'han avançat: culpables!

Abans de començar a programar ordinadors vaig aprendre que, per resoldre un problema, hi ha una manera de pensar i estructurar la solució a partir d'una seqüència lògica i finita de passos, cadascun dels quals és una acció concreta i ben definida. Un exemple ben quotidià d'això seria una recepta de cuina o el mètode que ens expliquen a l'escola per fer una multiplicació o una divisió. L'algorísmia s'utilitza des de fa molts segles i és una molt bona eina per estructurar el cap, és a dir, per pensar de manera endreçada a l'hora d'encarar un problema. És per a aquest motiu que, en els últims anys, han sortit multitud d'iniciatives, com code.org, que pretenen introduir l'algorísmia a la canalla per estimular la creativitat, el pensament crític i l'interès per la ciència i la tecnologia amb noves estratègies educatives.

Gairebé 200 anys després que Ada Lovelace escrivís el primer algoritme dissenyat per ser

executat per un ordinador, ja us podeu imaginar com han evolucionat les màquines i els algoritmes que les fan funcionar. Ho han fet fins al punt que ens permeten endevinar el futur amb molt alta fiabilitat, encara que tot depèn de la complexitat del sistema del qual volem predir el seu comportament. Em sorprèn amb quina normalitat i exigència de precisió hem incorporat la previsió meteorològica diària.

DeepMind va saltar a la fama quan els seus algoritmes van ser capaços de derro-

Els algoritmes els podem utilitzar per fer coses bones o dolentes

tar els millors jugadors d'escacs i go del món, però recentment han estat capaços de predir, en pocs dies i amb precisió atòmica, l'estructura de les proteïnes, cosa que en un laboratori requeriria 10 anys de feina. Això pot facilitar enormement el desenvolupament de nous medicaments amb aplicacions com ara contrarestar la resistència als antibiòtics.

Hi ha una certa paranoia amb els algoritmes. A mi m'es-

tà bé que Spotify em suggereixi músics que no coneixia basant-se en el que dedueix que m'agrada, però miro de ser conscient que també intenta col·locar-me el que li interessa per al seu negoci. O és que no ho han fet sempre el de la botiga de discs o l'emissora de ràdio?

Ara bé, cal ser prudents i tenir clar que les màquines no pensen, ni crec que ho facin mai, però poden actuar de forma molt similar i fer-ho molt ràpidament. Com gairebé qualsevol cosa d'aquest món, els algoritmes els podem utilitzar per fer coses bones o dolentes. O simplement coses absurdes.

En l'era de les pantalles i la distracció, cal advertir dels riscos de pèrdua dramàtica de capacitat de percepció. Aquest és el risc. L'algoritme no és un ésser viu, no pot tenir una experiència i sense experiència no hi pot haver pensament.

El filòsof Josep Maria Esquirol ens dona algunes claus per protegir-nos al seu llibre *La resistència íntima*: existir és, en part, resistir. I sí, ens cal consciència, voluntat i coratge per als setges als quals estem sotmesos. També els dels algoritmes. Alguns.

Així doncs, culpables o innocents?

Línia Ciutat Vella no comparteix necessàriament les opinions que els signants expressen en aquesta secció ni se'n fa responsable.

Les cartes d'opinió es poden enviar a: opinio@comunicacio21.com

A les xarxes

#CasBenaiges

#NarcotràficABarcelona

#LaCovidDisparada

@arnau_blanch: El coordinador del futbol base del Barça va deixar el club fa uns dies per "motius personals". Ara, 60 testimonis denuncien abusos i vexacions sexuals.

@miqueljarque: Cop contra la droga a Barcelona [...] La Guàrdia Civil hi ha detingut un dels narcotraficants més buscats d'Europa.

@ToniTrilla: Delta ens ocupa. Òmicron ens preocupa. Delta: la dura realitat, contagis a l'alça i més pressió sobre el sistema sanitari. Òmicron: atents a noves dades i estudis.

La millor inversió (pública) possible

per Oriol Lladó

En els darrers anys hem anat veient com els temes d'habitatge anaven migrant de les pàgines d'economia dels rotatius a les de societat i, fins i tot, a les de política (atès la urgent i enrevesada agenda legislativa i deliberativa que el tema ha generat al Parlament o al Congrés). De veure l'habitatge com un factor de transacció (un mer bé econòmic, vaja) hem anat passant a una mirada més real; l'habitatge com a vector en el qual es concentren moltes de les grans problemàtiques que avui afecten els nostres veïns. Quan parlem d'habitatge parlem també de fracàs escolar, de salut mental i física, de seguretat i, fins i tot, de crisi climàtica. Parlem, en definitiva, d'oportunitats i de com construïm una societat més justa i segura. És, el de l'habitatge, un factor estructurant. No és només una *comodity*, una mera inversió.

L'emergència habitacional d'ara no és un fenomen nou o sorprenent, sinó que, ben al contrari, és la conseqüència de moltes decisions i omissions acordades fa temps. Val la pena preguntar-se per l'impacte de les decisions (i omissions) que estem assumint avui. L'estem encertant? O un mal diagnòstic i una dèbil planificació estratègica –potser disfressada rere bones intencions– ens estan tornant a lligar les mans de cara al futur? Preguntar-se les coses no hauria de ser mai una pèrdua de temps. Ens hi juguem massa.

En tot cas, és una bona notícia la sensibilització (i mobilització) ciutadana i l'expertesa i sofisticada gestió de dades disponibles. En un horitzó de prudent esperança tenim també els canvis legislatius en tràmit al Parlament i al Govern, i la sòlida aposta pressupostària en els comptes del 2022, que caldria salvaguardar.

Les dades recents indiquen com, després de la Covid, la desigualtat s'ha anat cronificant (més) als nostres barris i ciutats, afectant (de nou) els perfils més vulnerables. I sí, la realitat ens continua mostrant tossudament com els desnonaments segueixen resistint tota moratòria i com, malgrat l'esforç inversor cada vegada més important per part del Govern i els intents legislatius per afavorir l'ampliació de l'oferta, el parc públic d'habitatge continua quedant molt lluny dels estàndards europeus.

ocupacions normalitzades en tantes i tantes finques de la realitat metropolitana) porta associada una provisionalitat i una incertesa amb efectes evidents en l'estabilitat econòmica i emocional de moltes (moltíssimes) famílies, amb impactes clars en la salut mental, el rendiment escolar, les relacions familiars... Això, més la caiguda d'ingressos de moltes famílies, ha fet entrar en crisi, com una reacció encadenada, les comunitats encarregades del manteniment de les façanes i dels espais compartits. Aquest és, de fet, un dels grans temes ocults de l'actualitat metropolitana i que té un evident impacte en la convivència i la seguretat dins de les finques. En els darrers mesos ha augmentat la sinistralitat associada amb el manteniment deficient i les males condicions de salubritat. Com donar-hi resposta?

Perquè el cas és que el parc immobiliari de l'àrea metropolitana és vell, en molts casos precari, poc eficient i molt rígid. Condicions materials que requereixen noves solucions, que han d'anar més enllà dels ajuts habituals (encarcarats i que deixen moltes persones enrere) i que han de tenir una necessària perspectiva comunitària i transversal. Cal, a més, una revisió en profunditat de

la legislació que flexibilitzi tràmits i solucions d'habitabilitat, que afavoreixi un nou disseny que s'adapti als temps actuals, que impulsi amb força la rehabilitació i que sigui molt més exigent pel que fa a la petjada ecològica.

Que les coses no es poden canviar d'un dia per l'altre tothom ho entén, però almenys no ens equivoquem amb les receptes. L'habitatge és una inversió, però no en clau privada sinó pública. És, de fet, la millor inversió possible.

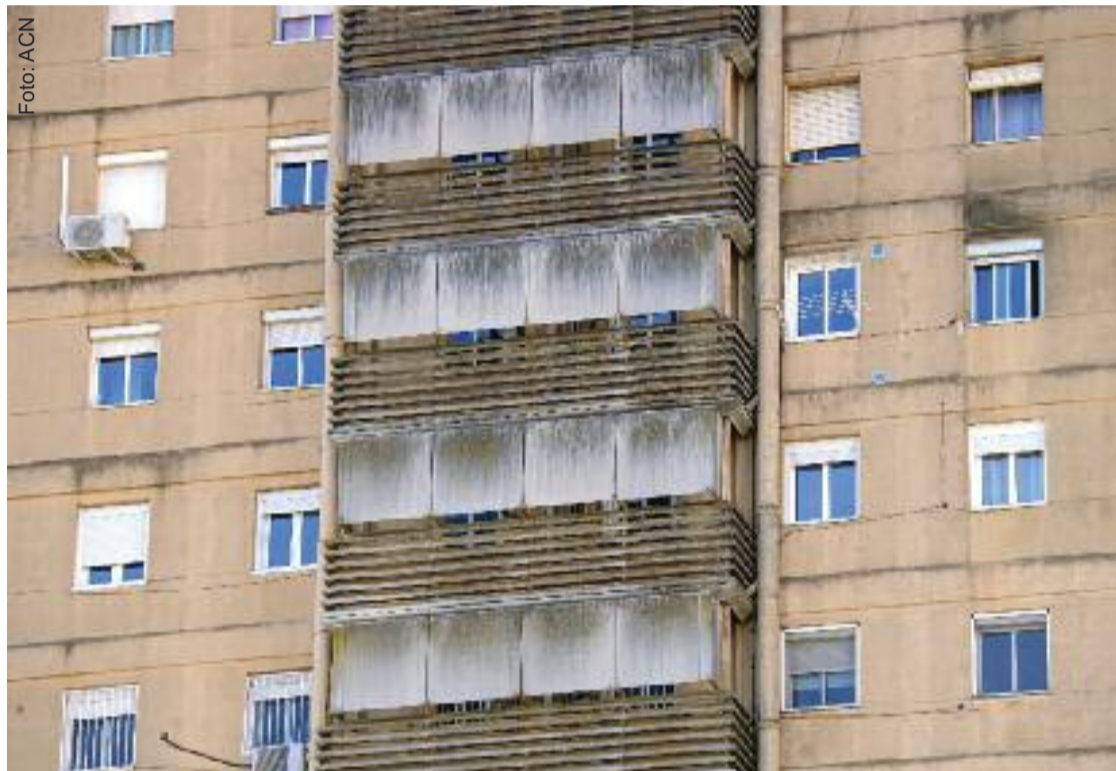

Foto: ACN

Els desnonaments són, precisament, un dels indicadors més visibles i dramàtics de la crisi de model. Però no són l'únic indicador. També ho és el procés de segregació vinculat amb la desregulació global i l'especulació de preus, així com la manera com els joves, els col·lectius amb necessitats especials o les famílies monoparentals veuen perjudicat el seu horitzó vital, expulsats del mercat. Tot plegat dins d'un context de pisos buits escandalós.

La tinença irregular de molts pisos (és a dir, les

Les millors perles

Una escola no deixarà que els alumnes piquin el Tió per fer-lo cagar. I no és perquè s'hagin portat malament, sinó que consideren que donar cops de pal a un tronc és un acte violent. Sort que la canalla és més intel·ligent que tot això.

Una dona va relliscar i va caure l'any 2017 al pàrquing del Mercadona de Vidreres, a la Selva. Ara, l'Audiència de Girona ha condemnat el supermercat a indemnitzar-la amb 46.000 euros. No us venen ganes de caure?

Desenes de persones s'han manifestat per demanar la dimissió de l'alcalde de Granada, Francisco Cuenca, per un motiu de pes: el consideren "satànic". Ho tenen clar perquè ha penjat uns llums de Nadal que recorden una creu invertida.

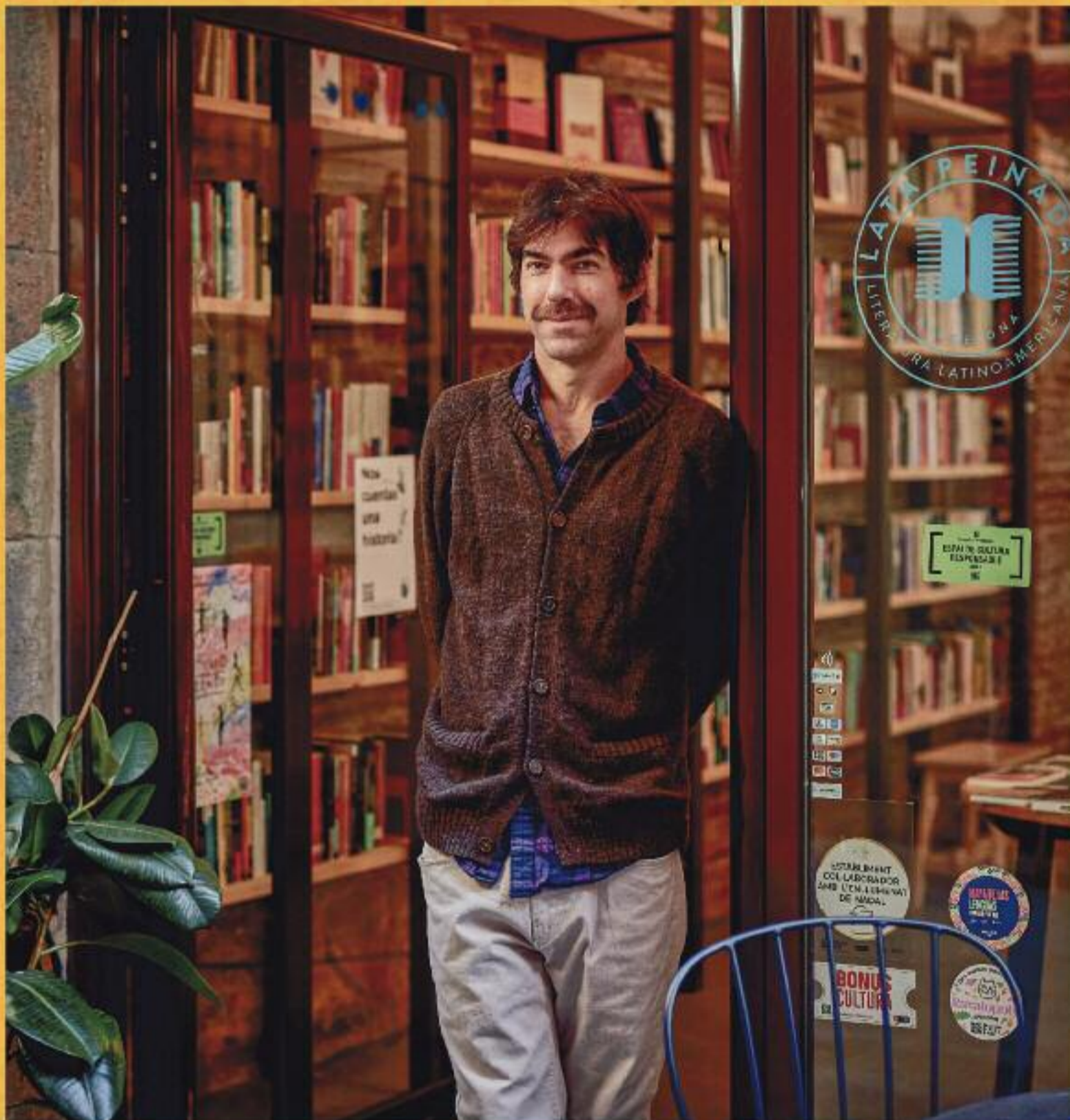
Es parla poc de la bellesa natural dels camells, però a l'Àrab Saudita és un tema amb el qual no es poden fer bromes... ni trapes. Per això han desqualificat d'un concurs 43 camells que duïen bòtox i altres retocs estètics.

Sagrada Família

LA FOTO

vineal teu comerç

Vine a passejar, a gaudir, a emocionar-te i,
ja que hi ets, vine a comprar al teu comerç.

#vineacomprar

Tribuna

Juliana

per David Fernández

«M'apunto a tot el que hem oblidat i al que volem recordar i no podem. (...)»

M'apunto amb els qui saben per què riuen i, per tant, no els fa cap vergonya plorar. (...)»

M'apunto, en conseqüència, a tot allò que la guerra desbarata.

A tot allò que, després, costa tant de tornar a compondre.»

Montserrat Roig

Divendres 5 de novembre va ser, malauradament i forçosa, de comiat sobtat. Del mal de dir adeu amb *morrinya* anticipada. Tot just el dia abans, l'Eva em va escriure, a contracor, per dir-me que la Juliana havia marxat amb 95 anys. Gairebé cent anys al cos, a l'espatlla, a les mans i a la vida sencera. La Juliana. La Juliana de Fuertescusa (Cuenca), exilis interiors i «migrant del seu propi país». La Juliana Martínez Molinera, la Juliana del quiosc de Rius i Taulet –avui, plaça de la Vila de Gràcia. Dit així, potser no diu gaire, d'entrada. De sortida ho diu quasi tot. Divendres de tristesa insondable, el temps es va aturar en sec, com aquells dies on has de seure a agafar aire al primer banc que trobes i repensar-ho tot. I mirar molt lluny per entendre de prop. Anònimes imprescindibles, la Juliana, una entre tantes i tantes com ella, explica com ningú els plec i osques de la intrahistòria del país. D'on venim, on som encara i on voldríem arribar.

Les bones notícies corren, diuen –les dolentes, sempre molt més. Feia molt –anys– que no la veia. El darrer cop va ser a plaça durant una Festa Major, això segur. Incapaç de recordar de quin estiu proper parlo, l'inesborrable és que la vaig veure amb el seu somriure de sempre, càlid, tenaç i impertorbable. Tant que encara dura i perdura. La dona tranquil·la, de rialla tímida sota el nas, que ens havia captivat quan érem uns vailets que sortíem corrent del batxillerat i enfilàvem els carrers per esbargir-nos. Devia ser abans dels Jocs Olímpics del 92, quan la vam conèixer. Un dia, rere molts dijous que ja els havíem vist asseguts al carrer Perla despertar-nos la curiositat, ens hi vam aturar. Qui era aquella gent gran que sempre era allà, a l'hivern amb estufes catalítiques i, a l'estiu, a peu de carrer? Aquell local auster era la seu de la cèl·lula de Gràcia del Partit dels Comunistes de Catalunya (PCC). Elles i ells, comunistes –en Josep Mariné, la Isabel Vicente, en Jaume Carbonell, l'Enriqueta Bonafont, en Carles Massip, en Vicenç Gilabert, en Casas. I des d'aquell dia, cada dijous fèiem parada i escolta. Per escoltar d'on veníem. Un dia era Mauthausen i l'altre la lluita clandestina; la setmana següent les vagues i sempre la història que mai ningú ens explicà. Vam aprendre més en aquelles tardes inacabables que en alguns màsters caríssims que mai vam fer.

Com si encara hi fos avui cada cop que hi passo, allà hi havia la Juliana –atenta, discreta, educada, amb una amabilitat geomètrica de veu suau. Havien passat ja seixanta-cinc anys des del seu naixement a un petit poble de la serra de Cuenca, d'on encara retenia els dies lliures de la República –i el mestre Don Bernardo, purgat després; i aquella escola que, a ella, se li va acabar de cop– i, sobretot, el fred, la gana, la malaltia i la por que vindrien en la llarga nit franquista. I el desterrament. El pare fou empresonat per republicà –i ella viatjava a peu, vuit quilòmetres, per agafar el bus de línia, la *Campichuelense*, i dur algun aliment fins al seminari de Cuenca fet presó, fent *comuna* amb totes les dones dels empresonats. Pocs anys després, el pres seria el seu company Gerar-

do Martínez, treballador de la construcció. Fou després de la caiguda de part de la direcció del PSUC en les detencions posteriors a la vaga dels tramvies del 1951 i rere un judici encara militar. A casa tenien una antiga Minerva, una màquina d'escriure per a la confecció de propaganda perseguida, que va dur la Juliana a haver de visitar, durant any i mig, l'*hotel* del carrer Entença. És a dir, la Model. Només sis anys abans, l'any 1945, fugint de la misèria, la Juliana havia arribat precàriament a una Barcelona feta ciutat desconeguda, desproveïda i trista. Al desaparegut cinema Roxi va veure la primera pel·lícula de la seva vida: *Cumbres borrascosas*. Van sobreviure en un garatge del Güell cuinant en fogonet de carbó, servint una família. Després va anar al carrer Septimània, en un pis que pagava el partit en una finca que va acabar sent desnonada per ampliar Lesseps. I d'allà al carrer Pere Serafi. I d'allà a agafar el quiosc de la plaça, on es pelava de fred. I on, amb el temps, arribarien el Tele-Express, Mundo-Diario o La Codorniz. I mil preguntes per a cada història. Després la vida, que continua, i allà la Juliana, que mai va oblidar tot el que havia après en temps molt pitjors –el suport mutu, la solidaritat, l'ajut entre iguals– i que sempre va fer costat als *camarades* més grans, alguns massa sols.

Al quiosc de la quiosquera més discreta i estimada de la Vila de Gràcia hi trobaves als anys noranta la poca premsa alternativa disponible. Que això passés tenia massa a veure amb el passat recent i esbotzat –nosaltres, nascuts sota la democràcia de l'amnèsia– i amb els compassos de la lluita contra la dictadura. En democràcia, tenia la poca premsa alternativa disponible. Però sota la dictadura, amagava la premsa clandestina comunista del moviment obrer i aquell quiosc es feia servir com a garita segura d'enllaç per a les comunicacions del partit. Sempre que hi passo hi penso: des d'aquest quiosc, des de qualsevol lloc, et pots comprometre. La Juliana no militava al partit i, fins a la detenció, desconeixia la implicació real del seu company. S'hi va afiliar quan es va legalitzar i quan li va demanar en Josep Maria Nebot: «*Ya que tú no puedes ir – porque estaba todas las horas trabajando – ya te apunto yo*». Coneixedora directa de la repressió, memòria contra tot oblit i massa impunitat, va estar sempre vinculada a l'associació d'expresos polítics. Història de silencis, tantes històries pendents d'explicar-nos encara i contra-història rebel de les dones silenciades, la Juliana ha marxat tal com va viure, senzillament dempeus.

Pluja de novembre, feia sol el dia 5 al comiat de les Corts. Una bandera republicana l'homenatjava. I sí: en trenta minuts et pot passar tot pel cap. L'ahir. L'avui. El demà. En el camí pendent de recórrer, esperant encara el bus de línia, cap al país de Julianas des d'on sempre hem resistit, construït i avançat. Des d'aquella discreció infatigable de la gent impressionant que, sense sortir als llibres d'història, ens ha canviat la vida. A millor, és clar.

«*Que la pluja caigui a poc a poc en els sembrats i l'aire passi com una estesa mà suau i molt benigne damunt els amples camps. Que Sepharad visqui eternament en l'ordre i en la pau, en el treball, en la difícil i merescuda llibertat.*»

I aleshores gràcies. Gràcies sempre, Juliana. La Juliana de Fuertescusa. La Juliana Martínez Molinera. La Juliana del quiosc de Rius i Taulet. La Juliana.

Foto: Arxiu

“

**La discreció
infatigable
de la gent
impressionant
que, sense sortir
als llibres d'història,
ens ha canviat la vida**

”

Flaixos

@jordicampag: Quasi 7.000 treballadors han mort en les obres del mundial de Qatar. No puc entendre que cap gran jugador no alci la veu. Jugaran en un cementiri.

@AnnaPunsoda: Soc en aquell punt de la criança en què, si una amiga m'anuncia que està embarassada, l'acompanyo en el sentiment.

@MartadeStCugat: Ni confirmo ni desmenteixo que porti tot el sant dia intentant signar un document de la Generalitat i que no pugui per no sé què de *java web starter*.

Hotels que són autèntiques joies

» El Gremi d'Hotels de Barcelona impulsa l'Especialització Monument, una distinció única
 » Es reconeix així els hotels que aporten un valor afegit al patrimoni arquitectònic barceloní

► Barcelona és màgica. És única. La història de la ciutat és llarga i plena de detalls deliciosos que han deixat autèntiques joies, sobretot arquitectòniques.

El cor de Barcelona guarda gran part d'aquestes joies. Passejar pels seus carrers transporta els barcelonins i els visitants fins a temps remots. El repicar de l'empedrat, la textura i les cicatrius dels murs, el soroll sord i la majestuositat de les perles arquitectòniques... Barcelona ha mimat i protegit el seu secret més preuat: l'essència del passat més viu.

Cuidar espais tan antics no és senzill, però la ciutat té petits diamants que s'han sabut mantenir vius al llarg del temps. Entre ells, els hotels amb l'Especialització Monument: establiments que han nascut i crescut amb la ciutat i que tenen una història única i especial.

AUTÈNTICS MONUMENTS

Des del Gremi d'Hotels de Barcelona es vol reconèixer aquests hotels que aporten un valor afegit al patrimoni arquitectònic de la ciutat dotant-los d'una distinció única: l'Especialització Monument.

Aquesta especialització vol aportar un valor afegit als establiments hotelers i, en conseqüència, a la destinació de Barcelona, permetent alhora la diversificació de la planta hotelera.

Però quins hotels poden optar a aquesta especialització? Concretament, els que estan llistats a l'inventari de Patrimoni Arquitectònic de Catalunya, a l'inventari de Patrimoni Arquitectònic de l'Ajuntament de Barcelona o a l'inventari de Béns culturals d'interès local o nacional (categoria de nivell de protecció A i B) i que compleixen uns criteris de qualitat determinats pel Comitè Executiu del Gremi d'Hotels de Barcelona.

DIVUIT TRESORS

De moment ja són divuit els hotels que compten amb l'Especialització Monument. Divuit tresors impossibles de resumir en poques línies, però que val la pena destacar.

Podem començar pel 1898 (La Rambla, 109), un edifici històric batejat amb la data de finalització del domini colonial espanyol de Filipines, l'any 1898. També hi trobem l'*Arai 4*S Monument* (Avinyó, 30), l'edifici del qual és tota una obra d'art; el *Bagués*

Foto: Casa Fuster

(La Rambla, 105), situat a l'històric Palau del Regulador; *Casa Fuster* (Passeig de Gràcia, 132), que culmina l'obra de Domènech i Montaner; el *Catalonia Eixample 1864* (Roger de Llúria, 60), l'única construcció de l'Eixample que conserva una façana decorada amb la tècnica del fresc de grans dimensions; o el *Clarís Hotel & Spa GL* (Pau Clarís, 150), emplaçat a l'antic Palau Vedruna.

Podem seguir amb el *Continental Palacete* (Rambla de Catalunya, 30), una antiga mansió; el *Duquesa Suites*

(Plaça Antonio López, 5), situat en un edifici senyorial; *El Avenida Palace* (Gran Via de les Corts Catalanes, 605-607), on es van allotjar els Beatles l'any 1965; el *Granados 83* (Enric Granados, 83), amb una estructura de ferro oxidat; el *Gran Hotel La Florida* (Carretera de Vallvidrera al Tibidabo, 83-93), que manté la seva mirada llegendària sobre Barcelona; o l'*Hotel Espanya Ramblas* (Sant Pau, 9-11), una petita joia del Modernisme català.

I podem acabar amb l'*Hotel Miramar Barcelona* (Plaça Carlos Ibáñez,

3), d'estil noucentista; l'*Hotel Neri Relais & Châteaux* (Sant Sever, 5), a la preciosa plaça Sant Felip Neri; *Le Méridien Barcelona* (La Rambla, 111), amb una història lligada als magatzems "El Siglo"; el *Medinaceli* (Plaça Duc de Medinaceli, 8), antiga Casa Villoch; el *Mercer Hotel Barcelona* (Carrer dels Lledó, 7), situat entre muralles romanes i arcs medievals; i el *Monument Hotel* (Passeig de Gràcia, 75), emplaçat en un edifici que és obra del mateix arquitecte que va dissenyar l'Arc de Triomf.

El millor Nadal es viu als hotels

Si voleu viure un Nadal diferent i deixar-vos sorprendre per noves experiències, no hi ha res millor que apostar per les propostes que tenen preparades per a tots els públics els hotels de Barcelona. Des de gastronomia fins a cinema, passant per tallers, mercats i música en directe o DJ. El millor Nadal i totes les propostes les trobareu a mesqhotels.cat.

1 GASTRONOMIA

► Segur que més d'un cop heu pensat a descobrir nous llocs men-

tre gaudiu d'una autèntica experiència gastronòmica.

Ara que s'apropen les festes de Nadal és un bon moment per començar a buscar llocs on fer realitat els somnis de qualsevol paladar. Els hotels de Barcelona, a través dels seus emblemàtics espais de restauració, són llocs ideals per gaudir d'un bon àpat. Al matí, al migdia o a la nit, de manera informal o formal... Hi ha opcions per a tothom.

Els hotels obren les portes de la seva cuina perquè pugueu gaudir d'una oferta àmplia i de qualitat, en la qual destaquen els productes de temporada i de km 0, a més d'innovadores creacions culinàries. Menús de migdia, de Nadal, esmorzars, brunchs, sopars...

Amb la parella, amb els amics o amb la família, podeu gaudir de la millor gastronomia als hotels de Barcelona. Esteu a punt per tastar les estrelles?

2 TALLERS I MERCATS

► Els hotels són molt més que un lloc on allotjar-se o fer-hi un àpat. Molts d'ells organitzen o acullen tallers i mercats, propostes que s'intensifiquen ara que s'apropen les festes de Nadal.

Podem començar per descobrir el Despatx del Pare Noel al *Mandarin Oriental, Barcelona*, un espai màgic mai vist abans on es prepara detalladament la nit més emocionant de l'any. O, sense moure-us del mateix hotel, podeu gaudir del seu Mercat de Nadal, un espai envoltat d'esperit nadalenc. Les dues propostes són d'entrada gratuïta i es poden visitar fins al 23 de desembre.

En la mateixa línia, al *Gallery Hotel* també podeu gaudir del Christmas Gallery Market, on podreu trobar els millors tresors per regalar aquest Nadal, del 20 al 23 de desembre.

► Si sou amants de la música, deixeu-vos portar pel ritme que trobareu als hotels de Barcelona. Swing, jazz, pop, techno... Sigui l'estil que sigui, segur que entre l'àmplia oferta que hi ha trobareu el vostre.

Els dijous, divendres i dissabtes al vespre no us podeu perdre el Música al Hall de l'*Hotel El Palace Barcelona*. Els diumenges podeu gaudir d'un fantàstic brunch amb música des de la Terraza de Vivi del *Kimpton Vividora Hotel*. I parlant de terrasses, la 83.3 Terrace Bar del *Royal Passeig de Gràcia* us porta, de dijous a diumenge, les millors tardes acompanyades amb música en directe.

Tampoc us podeu perdre les propostes musicals de *The Barcelona EDITION*, també de dijous a diumenge, ni els sopars gastromusicals del *Duquesa de Cardona*, sempre en cap de setmana. Com tampoc podeu deixar passar els vermuts amb DJ del *Pulitzer Barcelona*. La seva terrassa acull aperitius els migdies del cap de setmana.

3 MÚSICA EN DIRECTE

4 CINEMA

► I per últim, un hotel també pot ser una magnífica sala de cinema. Aquest és el cas de l'*Hotel El Palace Barcelona*. Les pel·lícules nadalenques més famoses tornen a la seva terrassa.

Quatre acollidores cabanyes dobles equipades amb mantes, coixins i bosses d'aigua calenta es converteixen en el refugi perfecte des del qual gaudir de títols com *Love Actually* (dijous), *Solo en casa* (divendres), *Elf* (dissabtes) i *Miracle on 34th Street* (diumenges).

Es projecten dues sessions per dia, a les 18h i a les 21h, totes dues en versió original, de dijous a diumenge. El preu de l'entrada inclou crispets, una tassa de xocolata o vi calent amb toc Ramat Goose i un snack nadalenc per persona. A més, aquells que vulguin menjar alguna cosa mentre es projecta la pel·lícula tenen a la seva disposició delicioses elaboracions pensades per menjar còmodament amb les mans. Cal reserva prèvia, això sí.

La Plataforma Habitem Drassanes assegura que ha esbrinat que els solars de Drassanes es troben en una situació de frau urbanístic, la qual cosa impediria la construcció d'una residència d'estudiants. La plataforma ha demanat que es faci habitatge públic.

El Raval i la Filmoteca: 10 anys d'una relació equidistant

» Els veïns creuen que ells i el centre podrien fer més per apropar-se
» La institució diu que pot fer aportacions per millorar el barri

Alba Losada
EL RAVAL

Quan la Filmoteca de Catalunya va arribar el 2012 a la plaça de Salvador Seguí del Raval, algunes persones pensaven que no tindria cap futur en el barri, altres que el veïnat tenia altres necessitats més urgents que un altre centre cultural i hi havia gent que creia que podia ajudar a regenerar el seu teixit social. Ara que d'aquí poc –el pròxim 21 de febrer– es compliran 10 anys des que va obrir les portes –s'organitzaran diversos actes–, es pot dir que cap de les darreres suposicions ha acabat sent 100% certa. La relació entre el Raval i la Filmoteca està plena de grisos.

Està clar que el bon funcionament d'un equipament el marquen les visites que rep. Segons el director de la Filmoteca, Esteve Rimbau, el centre ha rebut la visita d'1.300.000 espectadors en 10 anys, tot i que durant la pandèmia ha perdut el 25% del públic que rebia en cada sessió. Però, dins d'aquesta xifra, quantes persones són del Raval? Les últimes dades que té Rimbau, de fa cinc anys, apunten que el districte del qual procedien més espectadors era Ciutat Vella i després Gràcia. Una opinió que difereix força de la compartida des de la Xarxa Veïnal del Raval. "Només hi va una petita part del barri", asseguren.

Una cosa són els beneficis que pot tenir la institució a les taquilles i l'altra l'encaix al barri. Membres de l'entitat veïnal valoren la seva presència positivament per-

La Filmoteca és al Raval des del 2012. Foto: Generalitat

què impulsa iniciatives pensades per al veïnat, però, alhora, creuen que no és suficient. "Es podria fer més per part de la Filmoteca i també per part nostra, dels veïns, per apropar-nos més els uns als altres", admeten. Per part seva, Rimbau explica que s'han fet tallers de curmetratges amb escoles, a més de projectar pel·lícules o documentals que retraten les realitats d'aquest barri del cor de la ciutat i d'algunes de les persones que l'hi han donat vida. Un exemple és la Mònica del Raval. "Una vegada van venir dues persones de part de la Mònica a preguntar-nos quan projectaríem la seva pel·lícula. Vam acabar fent-ho i ella va venir a la presentació", recorda.

EINA PER MILLORAR EL BARRI? Segons els ulls amb els quals es miri un barri, hi ha moltes maneres d'entendre si progressa o no amb el pas dels anys. Des de la Xarxa Veïnal del Raval, admeten que l'entorn de la Filmoteca, tot i el pro-

blema del tràfic de drogues –que ara asseguren que ha anat a menys– i algunes baralles esporàdiques, ha millorat en els darrers 10 anys. Però, a la vegada, no creuen que hagi tingut massa influència a l'hora de millorar la convivència. "Això ho hem fet els veïns amb les nostres lluites contra els desnonaments o contra els narcopisos", recorden des de l'entitat veïnal.

D'altra banda, Rimbau deixa clar que la seva missió no és solucionar els problemes del Raval, sinó preservar i divulgar el patrimoni cinematogràfic i, a més, intentar millorar el barri de la mà d'entitats socials. Però el que sí que pot fer, afegeix, és aportar el seu gra de sorra. Posa d'exemple el dia que una treballadora sexual va anar a veure la pel·lícula *Mamma Roma*, que retrata la història d'una treballadora sexual que somia viure en el benestar petit-burgès. "És una mostra de la relació que pot tenir la Filmoteca amb el seu entorn", subratlla.

Canvis en la mobilitat del Raval per afavorir el vianant

MOBILITAT ▶ El Districte de Ciutat Vella ha començat a implementar els canvis per millorar la mobilitat del Raval, prioritant els vianants i la circulació de bicicletes, tot reduint els espais per a vehicles, reduint els horaris de càrrega i descàrrega i modificant la direcció de diversos carrers de la trama interior, entre altres mesures.

Els canvis es faran per fases. Està previst que durant el primer trimestre del 2022 entri en vigor el canvi de sentit d'alguns carrers i, a partir del segon trimestre,

s'ampliaran les places de càrrega i descàrrega per poder reduir els horaris. En total, el barri, on hi ha dificultats per trobar places de càrrega i descàrrega lliures, guanyarà més de 200. Així mateix, es completarà la xarxa de bicicletes existent.

Aquests canvis formen part del Pla d'accions de mobilitat al Raval, una eina per planificar de manera integrada les diferents modalitats de desplaçament per l'espai públic, que és fruit de la diagnosi feta pel Pla de Mobilitat de Ciutat Vella 2019-2024.

Premi a Sindillar per reviuire les lluites feministes

Moment de la recollida del premi. Foto: Ajuntament.

GUARDONS ▶ El guardó del Premi del Consell Municipal d'Immigració de Barcelona (CMIB) ha estat enguany pel projecte 'Ruta antiracista de les cures', del Sindicat independent de Treballadores de la Llar i de les Cures (Sindillar). El projecte és una ruta de les cures que explica, amb una mirada feminista, les lluites protagonitzades per dones a Ciutat Vella des del segle XVIII.

Per part seva, la raó de ser de Sindillar és reivindicar els drets d'aquestes treballadores massa

vegades oblidades. Va néixer el 2011 i es tracta del primer d'aquest tipus de Barcelona.

Aquesta entitat no ha estat l'única reconeguda en els premis, que enguany tenien com a lema 'Per una Barcelona antiracista'. També es va fer una menció especial a Acathi, una associació que treballa perquè les persones migrades i refugiades LGTBI puguin tenir una vida millor. La menció a Acathi va comportar un premi de 2.000 euros, mentre que el premi del Sindillar va ser de 7.000 euros.

Atenció psicològica via telemàtica

Psicoterapeuta Col·laboratiu i Dialògic

Psicòleg

Depressió, Ansietat, Estrès
Dificultats de relació

Visites concertades dimarts i divendres

www.javiercentol.com

625 522 561

Numància, 52-54 Entresòl 4t

Consum responsable i separar bé els residus, claus contra el canvi climàtic

» La implantació del sistema de recollida porta a porta s'ha mostrat com el més eficient per a l'orgànica i altres fraccions selectives

Dues imatges de la recollida porta a porta a Celrà i a Riudellots de la Selva i el cartell de la campanya. Fotos: Generalitat i ACN

► Cada dia prenem moltes decisions, i el cas dels residus no n'és cap excepció. Primer hem de pensar com evitar-los. Aquesta és la primera clau. La nostra manera de comprar (anar amb el cabàs, evitar els embolcalls innecessaris...) pot comportar una millora en generar menys residus. Alguns consells que ens poden ser útils:

- ✓ Fer una llista de la compra ajuda a evitar malbaratar aliments.
- ✓ Comprar formats familiars dels productes (garrafes en comptes de pac individual).
- ✓ Comprar productes a granel evita el sobreembalatge.

En un context d'emergència climàtica, reduir els embalatges innecessaris és el primer pas per aconseguir un cercle virtuós en el tractament dels residus. La Directiva 2008/98/CE sobre els residus que la Unió Europea va aprovar l'any 2008 estableix una jerarquia dels residus –prevenció, reutilització, reciclatge, valorització i eliminació–, i el primer mis-

satge de la campanya de l'Agència de Residus de Catalunya (ARC) posa en relleu que el primer pas de la jerarquia dels residus, la prevenció, està present en el moment de la compra. Reduir embalatges innecessaris (especialment els plàstics d'un sol ús), comprar a granel i transportar la compra en un cabàs o en una bossa reutilitzable són petites accions que tenen un gran impacte. Perquè el millor residu és aquell que no es genera.

SEPARAR BÉ ELS RESIDUS

A casa, quan s'han generat els residus, és important separar-los bé en cadascuna de les fraccions (orgànica, paper i cartó, vidre, envasos lleugers), perquè això facilita la recuperació dels materials que es poden reciclar. Aquesta acció és l'altre gest que podem fer, ja que, a més, elaborant nous productes amb materials derivats dels residus es generen menys emissions de CO₂, i fer una bona separació dels residus ajuda

a mantenir la circularitat dels materials; a fomentar l'economia circular. I és clau separar bé l'orgànica (restes de menjar, petits vegetals) en bosses compostables.

Es tracta d'aconseguir una recollida de qualitat, amb el mínim de materials no corresponents a la fracció (els anomenats impropis). El 2020, el percentatge d'impropis en la recollida selectiva a Catalunya va oscil·lar entre el 26% de mitjana en els envasos lleugers (contenedor groc) i el 12% en la fracció orgànica (contenedor marró).

Un altre aspecte clau és allargar la vida útil dels residus al màxim possible; un dels principals objectius de l'economia circular.

EL PORTA A PORTA, MÉS EFICIENT

Les administracions estan impulsant nous sistemes de recollida selectiva, entre els quals destaca, per la seva eficiència, el porta a porta, ara present en molts pobles i que es comença a estendre a les grans poblacions.

Catalunya té un índex de recollida selectiva del 45,9%. Aquest valor ha anat augmentant lleugerament els darrers anys. S'ha passat d'un 39,9% de recollida selectiva l'any 2017 a un 45,9% el 2020. Aquest augment de la recollida selectiva ha anat en paral·lel a l'extensió progressiva del model porta a porta, particularment als nuclis de població petits. Actualment, aquest model està present a 232 municipis, a 33 comarques i el fan servir més de 600.000 habitants.

El model porta a porta ha demostrat sobradament que permet assolir els millors resultats en termes quantitius i qualitius. És eficient a molt curt termini i també a llarg termini. Estableix una responsabilització de la ciutadania diferent; un esforç compartit entre la ciutadania i l'administració.

Els valors mitjans de recollida selectiva que s'obtenen amb el sistema porta a porta són d'un 61,23%. Per contra, els valors que s'obtenen amb una recollida se-

lectiva tradicional, sense models eficients, és del 35,68%.

El sistema porta a porta és una aposta estratègica per tal de caminar cap als objectius que marca la Unió Europea en matèria de residus. Per aconseguir-ho, l'ARC aposta perquè les grans ciutats i les capitals de comarca se sumin progressivament a aquest model de recollida, que pot ser flexible i adaptat a cada realitat de l'entramat urbà del municipi.

CONSCIENCIAR

L'ARC, del Departament d'Acció Climàtica, Alimentació i Agenda Rural de la Generalitat, vol conscienciar la ciutadania sobre la importància d'evitar els residus i d'assolir una bona recollida selectiva. Amb aquest objectiu, ha posat en marxa aquest desembre, en dies tradicionals d'un gran consum a causa de les festes de Nadal i Reis, una campanya que té com a eslògan "Tria bé, reciclem millor".

Per a més informació, consulteu el web residuonvas.cat.

Llum al final del túnel d

- » El Govern de la Generalitat desencalla amb l'Estat, deu anys després, el
- » El bon funcionament del tren és imprescindible per millorar la mobilitat a l

► "Hem desencallat, després de 10 anys, dos grans deutes històrics de l'Estat amb la Generalitat: hem iniciat el trajecte cap al traspàs integral i definitiu de Rodalies i hem arrencat el compromís de pagament dels 3.500 milions d'euros que preveu la disposició addicional tercera de l'Estatut en matèria d'infraestructures". Així s'expressava a finals de novembre el vicepresident de Polítiques Digitals i Territori, Jordi Puigneró, després de la reunió de la Comissió Bilateral d'Infraestructures Estat-Generalitat que va tenir lloc a Madrid.

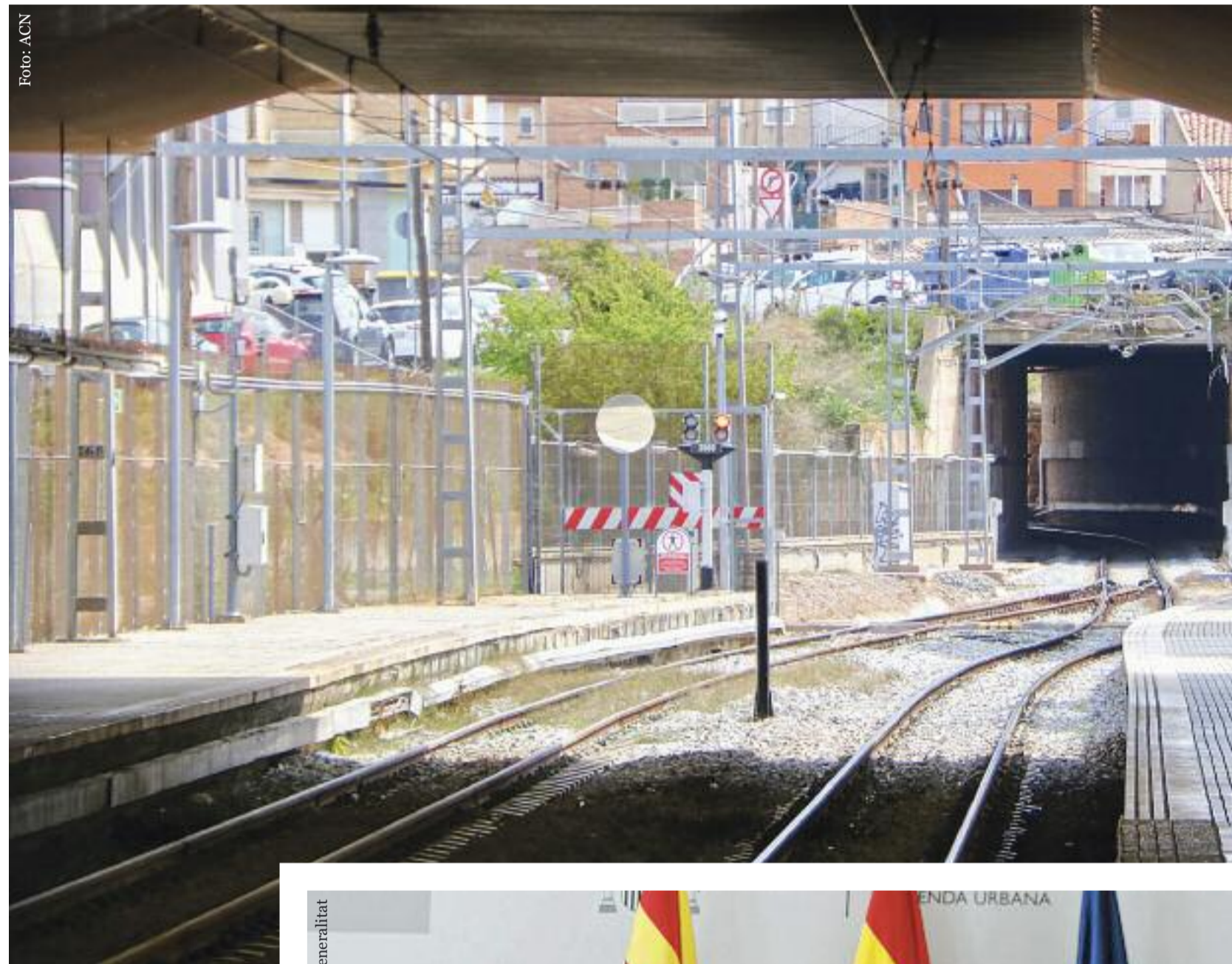
Puigneró ja havia deixat clar a principis d'octubre que faria del traspàs de Rodalies el "cavall de batalla" del seu departament aquesta legislatura. En aquest sentit, dos mesos després el vicepresident encapçalava la delegació del

Jordi Puigneró:
"La Generalitat millora les seves línies"

Govern a la reunió de la Comissió Bilateral d'Infraestructures Estat-Generalitat que desbloquejava el dèficit d'explotació pel servei de Rodalies pendent de traspassar a la Generalitat –entre 270 i 320 milions d'euros, si bé l'import definitiu es determinarà a la pròxima Comissió Mixta d'Afers Econòmics i Fiscals (CMAEF) que es reunirà abans de finals d'any–.

"Amb això encara no donem compliment integral al traspàs. Per fer-ho cal traspassar també personal, material mòbil i tot el que fa referència a infraestructures", argumentava aleshores Puigneró. En aquest sentit, el mateix grup de treball que definirà el cost del dèficit d'explotació també calcularà els imports del que significaria aquest traspàs integral abans de l'estiu que ve.

EL TREN, ELEMENT CLAU
Sigui com sigui, indubtablement és una bona notícia, perquè tothom coincideix que la millora del servei de Rodalies és imprescindible per a la mobilitat de l'àrea metropolitana de Barcelona. I és que el bon funcionament de la xarxa ferroviària "afecta els drets bàsics de

moltes persones –dels estudiants, dels treballadors...– i també és un instrument fonamental en la lluita contra el canvi climàtic, per tenir menys cotxes i un aire més pur", resumeix Puigneró.

"Si algú vol comparar la feina de la Generalitat i la de l'Estat en un mateix servei, només ha de pujar a un tren d'FGC i a un de Rodalies i veurà la diferència", apunta posant d'exemple la línia R3 de Rodalies i la línia de Martorell d'FGC. "El 1980, les dues línies tenien 5 milions de passatgers. Avui, l'R3 de Vic en continua tenint 5, mentre que la línia d'FGC fins a Martorell en té 24", detalla Puigneró. "La Generalitat desdobra i millora les seves línies, hi fa inversions, mentre que l'Estat, a Rodalies ni hi és ni se l'hi espera", conclou.

e Rodalies

traspàs del servei de Rodalies
l'àrea metropolitana de Barcelona

EL METRO, TAMBÉ

Que el tren és un element clau és una evidència que va més enllà de Rodalies. El metro també hi juga un paper important. En aquesta línia, a principis de novembre la

que juntament amb la ja existent de Zona Franca donen cobertura de metro a una gran àrea d'activitat econòmica, tot ampliant l'oferta de transport públic en aquest entorn.

D'aquesta manera, el Govern referma el seu compromís per un país cada cop més descarbonitzat, ja que aquesta actuació s'emmarca en l'aposta pel transport col·lectiu i per la generació i l'ús d'energies netes.

La Generalitat preveu, en aquesta legislatura, treballar per a la finalització del tram central de l'L9, iniciar el perllongament de l'L8 d'FGC entre les estacions de Plaça Espanya i Gràcia i posar en marxa la línia gestionada per FGC per connectar amb l'aeroport de Barcelona i les noves Rodalies de Lleida. ■

El Govern aposta pel transport col·lectiu i l'ús d'energies netes

Generalitat posava en funcionament tres noves estacions de l'L10 Sud a la Zona Franca: Port Comercial/La Factoria, Ecoparc i ZAL/Riu Vell, al barri de la Marina del Prat Vermell de Barcelona,

Més de la meitat del pressupost per una mobilitat més verda

► El departament de la Vicepresidència i de Polítiques Digitals i Territori destinarà prop del 57% del seu pressupost per al 2022, és a dir, 2.693,7 milions d'euros, a la descarbonització de la mobilitat. La segona prioritat seran les actuacions de connexió física i digital del territori, amb el 24% del pressupost (1.135,8 milions), i la tercera els programes destinats a digitalitzar el país, amb el 19,4% (915,8 milions). Són els tres eixos principals del departament, els pressupostos consolidats del qual per a l'any vinent sumen 4.914 milions i els va presentar a mitjans de novembre el vicepresident Jordi Puigneró al Parlament de Catalunya.

La descarbonització de la mobilitat és, doncs, el primer gran eix de les actuacions del departament que lidera Puigneró, i consisteix, segons el vicepresident, a "avançar en la mobilitat de les 5 C", com ell l'anomena: "compartida, col·lectiva, connectada, descarbonitzada i gestionada des de Catalunya". Per aconseguir-ho, doncs, es compta amb un pressupost de 2.693,7 milions, el 56,7% del total del departament.

Dins d'aquest eix s'inclou, en primer lloc, el finançament del sistema de transport públic a tot Catalunya (1.019,8 milions): transferències a les ATM de Barcelona, Lleida, Girona i Tarragona, així com subvencions a empreses concessionàries de transport públic per a la millora del transport regular. També hi figura la millora d'estacions d'autobusos interurbans i la implantació de busos ràpids i de carrils bus.

En segon lloc, hi ha la millora de la xarxa ferroviària (194,5 milions): compra dels quatre nous trens per al servei ferroviari que oferirà FGC entre Lleida i Manresa el pròxim 2024, la unificació dels tramvies metropolitans i la millora de l'accessibilitat en estacions de metro i d'FGC.

Per últim, també té una importància destacada el desplegament de la T-Mobilitat i de l'Estratègia catalana de la bicicleta (104,3 milions).

Més enllà de la descarbonització, a l'apartat de connectivitat del territori amb infraestructures físiques i digitals també hi ha grans partides reservades per a la mobilitat. Per exemple, a la millora de la seguretat de la xarxa de carreteres s'hi volen destinar 212,4 milions.

EL VIANANT, AL CENTRE

Sigui com sigui, Puigneró considera que "el cotxe, el gran emissor de contaminació atmosfèrica a les ciutats, ha estat massa temps al centre dels plans de mobilitat", i per això remarca que "el futur, més verd, passa per l'aposta de situar el vianant al centre de la mobilitat, de procurar la seva seguretat i de fer créixer la quota modal de persones que es desplacen de manera activa i saludable."

Es vol incrementar la mobilitat a peu, activa i saludable i reduir la sinistralitat un 40%

De fet, a finals de setembre Puigneró va presentar l'Estratègia del Vianant, un instrument que dibuixa la mobilitat a peu amb l'objectiu de garantir que l'espai públic prioritzi les persones que es desplacen d'aquesta manera. El pla és un recull de polítiques a implementar, amb més de 90 accions classificades en 10 eixos estratègics, amb l'objectiu d'incrementar la mobilitat a peu, activa i saludable i reduir la sinistralitat un 40%. Les accions proposades al document no recauen només en la Generalitat, sinó que han d'implicar el compromís d'altres administracions, institucions, empreses i organismes per ajudar a fer possible aquesta transformació tan necessària de la mobilitat. ■

El 29 d'octubre de 1993 a les 17:20 h es va trobar el cadàver de Nick Wasicsko al cementiri d'Oakland de la ciutat de Yonkers, a Nova York. El seu cos estava ajagut a terra, amb l'esquena recolzada en un arbre, davant de la làpida del seu pare difunt. Tenia un forat de bala al cap. Sis anys abans, Wasicsko havia estat nomenat alcalde de la ciutat quan només tenia 28 anys. La seva precocitat el va convertir en el polític més jove dels Estats Units a ocupar el primer càrrec d'un gran ajuntament del país, però el seu mandat va durar poc, perquè es va enfrontar amb els tribunals i amb part de la ciutadania. Tot i que no hi estava del tot en desacord, es negava a construir habitatges socials en un barri de classe mitjana blanca. Per això, els tribunals van amenaçar de portar a la bancarrota el consistori de Yonkers i, finalment, Wasicsko va acabar claudicant, en contra del barri de blancs. Des d'aleshores, la seva carrera política ja mai més va remuntar. Tot i que va intentar ocupar diversos càrrecs de responsabilitat, el Partit Demòcrata mai ho va permetre.

Sis anys després de convertir-se en alcalde es va suïcidar. La història l'ha recordat per ser el polític que va acabar amb la segregació racial a la ciutat de Yonkers. Algunes veus diuen que, abans de la seva mort, estava a punt de sortir un cas de corrupció que enfonsaria tota la seva reputació. De totes maneres, aquesta hipòtesi va quedar desmentida perquè mai hi va haver una investigació que l'incriminés. Existeixen altres conjectures: Wasicsko va suïcidar-se en saber-se irrellevant. Es va treure la vida en sentir que mai tornaria a dedicar-se a la política.

La història, que queda reflectida a la minisèrie *Show me a hero* (HBO, 2015), fa bona la frase d'un altre polític, en aquest cas de dretes i famós per sobreviure més de mig segle a la cúspide del poder italià. Des de l'any 1954 fins al 2013, Giulio Andreotti va ser, entre altres càrrecs, diputat, ministre de cinc carteres i senador. A aquest supervivent, al qual es va arribar a relacionar amb la màfia, s'atribueix la cèlebre frase que resa: "El poder desgasta, però desgasta més no tenir-lo". És fàcil d'imaginar la validesa de la sentència en la política d'Estat, però si centrem l'objectiu al món local, podem dir el mateix? Què passa quan s'acaba una carrera política municipal? Què succeeix quan els focus mediàtics s'apaguen?

DESPRÉS DE GOVERNAR

Escena 1: un mes abans, el telèfon no parava de sonar. Trucaven periodistes, veïns, empresaris... La safata d'entrada del correu electrònic estava plena de gom a gom. Era una vida intensa.

"Passes de rebre 70 trucades al dia i 150 correus a no rebre res", explica l'exregidor de l'Ajuntament de Barcelona per CiU Raimond Blasi. En el seu cas, va dei-

xar el càrrec el 2015, després de dedicar-s'hi des del 2007. "A fora de la política fa molt fred, perquè quan ets a dins sents molta estima, però quan marxés molta gent desapareix i descobreixes les persones a les quals realment importaves", diu. Actualment, Blasi combina la seva feina a l'empresa familiar d'aparells d'il·luminació amb la tasca de consultor.

Xavier Godàs, alcalde de Vilassar de Dalt entre els anys 2011 i 2019 fruit d'una coalició d'es-

querres, també va viure aquesta desacceleració que suposa deixar la política. "Vaig passar d'una dinàmica on em relacionava amb moltes persones i tenia moltes interaccions a una altra de ben diferent... En certa manera hi ha enyorança, perquè tant la lluita als moviments socials com a les institucions té una cosa afrodisíaca", explica. Avui, Godàs treballa en una consultoria d'estudis sociològics.

Tanmateix, no tothom ho viu així. Per a altres polítics, com el que

va ser alcalde de Badalona i després va treballar a l'Àrea Metropolitana de Barcelona (AMB), Jordi Serra (PSC), no hi ha motius per a la nostàlgia. "Cal acceptar que les coses tenen un principi i un final... Potser hi ha gent que ho enyora, però jo no. Has de saber buscar altres interessos", diu ara que ja està jubilat.

Però quan deixes el càrrec no només hi ha un buit emocional. "En política et guanyes bé la vida. Qui digui el contrari menteix. Aconseguir un sou similar a l'em-

presa privada és difícil", afirma Blasi. És per això que, de vegades, deixar la política es fa difícil, i moltes persones que no tenen una carrera professional fan mans i mànigues per seguir asseguts a la cadira. "Si la teva subsistència depèn del càrrec, faràs el que sigui per mantenir-lo", resumeix Godàs.

BUSCAR FEINA

Escena 2: veus com els teus dies a l'Ajuntament s'acaben. Ja tens una edat i et preguntes si serà

Amb el temps, molts polítics prenen distància i comencen a recordar la seva etapa al consistori amb agraïment, sense nostàlgia. Foto: Ajuntament de Barcelona

I després de la política local... què?

Deia el polític italià Giulio Andreotti que "el poder desgasta, però desgasta més no tenir-lo". Parlem amb set expolítics locals de l'àrea metropolitana per saber què va significar per a ells deixar la política i per descobrir com és la vida lluny del poder municipal.

Portes de 360 graus

● **“Tots els polítics són iguals”.** “Tots es recol·loquen a feines molt ben pagades en empreses privades o a l’administració”. “Tots s’agafen amb força a la cadira”. Hi ha molts mites sobre la classe política, i encara que de vegades són certs, al món local no sempre es compleixen. De fet, les anomenades portes giratòries que tant ressonen a la política catalana o estatal són menys freqüents als municipis.

El cas de Gala Pin n’és un exemple. La regidora de l’Ajuntament de Barcelona va estar entre els anys 2015 i 2019 al consistori, i encara que li van

has estat governant no pots treballar amb empreses subvencionades durant el teu mandat”, assevera. “Recordo que una fundació que havia rebut 6.000 euros quan jo era regidora em va oferir una feina de 400 euros mensuals per a sis mesos, però no vaig poder acceptar-la perquè els serveis jurídics m’ho van desaconsellar”, afegeix. Finalment, la seva recerca de feina va acabar als mitjans de comunicació quan JxCat va qüestionar-la per haver estat contractada per Goteo, una fundació que havia rebut diners públics quan era regidora. No era il·legal,

Gala Pin relata que quan va deixar de ser regidora a l’Ajuntament de Barcelona va rebutjar 12 ofertes de feina per incompatibilitats com a excàrrec electe

oferir anar a les llistes del Parlament o a l’AMB quan va plegar, diu que va preferir reincorporar-se a la vida professional. Altres polítics com l’exalcalde de Badalona, Jordi Serra, o l’exalcalde de Sant Adrià, Joan Callau, ambdós del PSC, sí que van aprofitar el seu bagatge per tenir una cadira a l’AMB.

Segons relata Pin, el juliol del 2019 va anar a l’atur amb “3.000 euros més” que quan va entrar a l’Ajuntament, i després va passar dos mesos descansant. Va ser aleshores quan va començar a buscar feina. Qualsevol diria que, amb els seus coneixements, devia ser una tasca fàcil, però va ser tot el contrari. “Em van arribar a oferir una dotzena de feines, però si

però Pin va ser reprovada pel Comitè d’Ètica del consistori.

Ara treballa en una fundació i en una ONG, de les quals prefereix no donar els noms, i explica que la va “cabrejar molt aquella acusació de portes giratòries venint dels hereus d’un partit amb la seu embargada”. A més, Pin es queixa perquè la feina a Goteo era molt similar a la que estava fent abans d’arribar a l’Ajuntament.

Tant ella com altres polítics responen a la descripció que fa l’exregidor de Barcelona per CiU Raimond Blasi, que va tornar a l’empresa familiar: “La política local, més que una porta giratòria, és una porta de 360 graus: vaig sortir-ne però on hi vaig entrar”.

possible reenganxar-te al món laboral. Has provat de moure contactes per treballar a fora de la institució, però és complicat. Un dia vas a una entrevista de feina i, de sobte, et diuen: “Però tu no eres regidor? Ens sap greu, però no volem problemes”.

Per a Alfonso Salmerón, regidor d’EUIA a l’Hospitalet entre els anys 2004 i 2014, no va ser fàcil reciclar-se. “El 2011 sabia que era l’últim mandat i vaig començar a formar-me en el meu camp, la psicologia”, relata. Aleshores tenia 40 anys i pensava que aquella era l’última oportunitat de tenir una vida professional a fora de la política.

També ho explica Ferran Falcó, regidor a Badalona per CiU del 2003 al 2015 i secretari general del departament de Territori i Sostenibilitat de la Generalitat del 2016 fins al recent canvi de Govern. “El 2020 ja tenia planejat sortir, i ja no hi havia una segona oportunitat per reincorporar-me al món laboral”, diu ara que treballa en una empresa de comunicació. “Tot i que la vida política exigeix un sacrifici molt gran, algú que només ha estat en política ha de tenir clar que la vida a fora és difícil”, considera.

En altres casos, com el d’Arnau Funes, que des del 1999 fins al 2019 va estar en política local a

Cornellà amb ICV, la transició va començar abans. Tot i entrar en política amb 23 anys, no va ser fins al 2007 que s’hi va començar a dedicar exclusivament. “Abans de deixar de ser regidor vaig compaginar-ho amb la meua feina anterior durant un any. Havia estat 12 anys desvinculat de la vida professional, i quan vaig tornar a fer d’educador els serveis socials havien canviat”, recorda.

Segons explica Gala Pin, regidora a l’Ajuntament de Barcelona entre el 2015 i el 2019 pels comuns, sortir de la política és difícil per diferents motius. “En primer lloc, hi ha la llei d’incompatibilitats de càrrecs electes, que dicta que no pots treballar amb gent que hagi rebut una subvenció mentre governaves”, detalla Pin. A més, assenyala que moltes empreses o entitats no volen contractar persones que han estat en política perquè tenen por d’estar en el punt de mira dels mitjans de comunicació. “Encara més quan has rebut campanyes de difamació com jo”, argumenta.

Això fa que, en moltes ocasions, la classe política acabi conformada per dos tipus de perfils concrets. “O bé funcionaris de carrera o bé gent que tenia feines a les quals pot tornar després de

“A fora de la política fa molt fred, perquè quan hi ets et sents estimat, però quan marxes molta gent desapareix i descobreixes les persones a les quals realment importaves”

“Ara puc anar al Condis tranquil·lament sense que tothom em pari, i gràcies a la feina feta ho faig amb el cap ben alt... Tinc més tranquil·litat mental i més llibertat”

demanar una excedència”, considera Pin. “Si no ets milionari o funcionari, l’ofici de polític és eventual”, ho resumeix de manera similar Falcó.

Potser el problema rau en la relació entre el sector públic i el privat. “Les empreses, i fins i tot l’administració, no valoren el fet d’haver passat per la política i pensen que això no té mèrit, però hauria de ser un honor”, diu Funes per afegir que, sense regidors, les administracions funcionarien com “una màquina inhumana”.

TEMPS DESPRÉS

Escena 3: ja han passat anys des que ocupaves un lloc al ple de l’Ajuntament. Treballes en una empresa. Un dia, com tants altres, ets al supermercat i sents que algú et mira i xiuxiueja. Res més, passa de llarg i tu segueixes fent cua. És la teua nova vida.

“Ara puc anar al Condis tranquil·lament sense que tothom em pari, i gràcies a la feina feta ho faig amb el cap ben alt”, relata Serra. L’exalcalde de Badalona ho té molt clar: viu bastant millor ara pel que fa a la “tranquil·litat mental, a la llibertat i a la pressió”.

Tranquil·litat és la paraula més utilitzada per les persones que han abandonat la política lo-

cal. Godàs ho descriu amb una escena: “Ara, quan estic cuinant a casa a la nit i sento una sirena, ja no m’he de preocupar del que està passant... Abans, si veia una ambulància, sabia que hauria de trucar per saber si tot anava bé”. És la mateixa tranquil·litat que porta Blasi a afirmar que “per fi” ha pogut dedicar “més temps a la família”. O la que porta Falcó a dir que ara té “caps de setmana i vespres”. Amb el temps, pensa Salmerón, molts polítics prenen distància i comencen a recordar la seva etapa al consistori amb agraïment, sense nostàlgia.

Qui sap si ho diuen de debò o si, com els que deixen la seva parella, s’entesten a creure que la vida d’ara és molt millor. De fet, la comparació no és fortuïta. La mateixa Pin afirma que la política és com una relació amorosa: “Amb el temps canvia”. Potser ho diuen d’una manera sincera o potser, com reconeix Blasi, “sempre queda el cuquet de tornar a la política”.

Un reportatge
d’**Albert
Alexandre**

A PROP

consum sostenible i de proximitat

Oasis alimentaris: barris on menjar saludable és més fàcil

Foto: Ajuntament

Alimentació

Quan pensem en alimentació saludable i de qualitat sovint ens venen al cap els següents conceptes: proximitat, mediterrani o ecològic. Com de fàcil és mantenir una dieta basada en aquesta mena de productes? Segons un estudi fet per l'Institut d'Estudis Regionals i Metropolitans de Barcelona (IERMB) i l'Àrea Metropolitana de Barcelona (AMB),

una dieta saludable depèn del barri i de la renda econòmica.

L'oferta d'alimentació ecològica ha crescut a tot l'entorn metropolità un 38% des de l'any 2016 –en especial a Barcelona i al centre dels municipis metropolitans–, però, quins són els barris on és més fàcil menjar saludable? Segons l'IERMB, aquests "oasis alimentaris" són els districtes de les Corts (16%) i Gràcia (14%), on es troba la proporció més elevada de co-

merços alimentaris amb producte ecològic. En part, això té a veure amb "la densitat de població i d'allotjaments hotelers, que afavoreixen aquesta tipologia de comerços". De totes maneres, l'element determinant és la renda: com més renda, més botigues amb aliments saludables.

A l'altra banda de l'equació hi ha els anomenats "deserts alimentaris". "Els barris amb percentatges elevats de població en risc de pobresa és on la diver-

sitat d'oferta ecològica és més baixa", diu l'IERMB. És el cas de Torre Baró, on aconseguir una alimentació saludable és missió quasi impossible. A més de ser un indret amb rendes baixes que dificulten

Les Corts i Gràcia són els districtes barcelonins amb més oferta d'alimentació ecològica i de qualitat

L'adquisició de productes frescos, la distància de la majoria de la població respecte dels comerços amb aquests aliments és superior als 1.000 metres. A Barcelona, el 52% de la ciutadania viu a 250 metres d'un supermercat, i un 94% a una distància igual o inferior a 1.000 metres. A Torre Baró, només l'1% viu a prop d'un supermercat.

Tanmateix, Barcelona i el seu entorn està de mitjana a anys llum d'altres països d'Europa. "El 62% dels punts de venda de la ciutat són establiments amb predomini de l'oferta saludable", expliquen des de l'IERMB. Així doncs, el nombre de botigues per cada 1.000 habitants se situa en les 0,55 a la capital catalana, una xifra superior a la registrada en ciutats com Amsterdam (0,15), Glasgow (0,12) o Bratislava (0,17).

En marxa una mostra itinerant per sensibilitzar sobre l'alimentació sostenible als mercats

Sostenibilitat

Els mercats de Barcelona són fins a finals de gener del 2022 la seu d'una exposició itinerant sobre alimentació i sostenibilitat. La mostra *Per una alimentació sostenible. Actuem!* ja fa setmanes que està en marxa i recorrerà els deu districtes de la ciutat per sensibilitzar la ciutadania sobre els beneficis de consumir productes saludables i de proximitat.

La iniciativa –que s'emmarca en el conjunt d'actes que commemoren l'any de la Capitalitat Mundial de l'Alimentació Sostenible– pretén incentivar la participació ciutadana de manera pedagògica a través d'un divers ventall d'activitats gra-

tuites, lúdiques i experimentals. En aquest sentit, l'exposició, instal·lada en un contenidor a les portes dels diferents mercats, ofereix cada setmana activitats escolars que donen opcions per alimentar-se de manera més saludable i amb aliments produïts i distribuïts de manera sostenible. També es posa a disposició de les famílies tota una sèrie de tallers de rutes etnobotàniques, cuina d'aprofitament o debats amb experts en alimentació, agroecologia i gastronomia.

La mostra –que va arrencar a l'octubre al Mercat de Sant Andreu– conclourà el seu recorregut pels deu districtes de Barcelona al Mercat del Fort Pienc del 24 al 30 de gener. Després, l'exposició es traslladarà a diversos municipis de la metròpoli.

Foto: Ajuntament

consum sostenible i de proximitat

Premien l'Abaceria i la Boqueria, mercats centenaris

Reconeixement

Els mercats barcelonins de l'Abaceria Central i la Boqueria han estat guardonats enguany per la Generalitat de Catalunya amb el Premi Nacional als Establiments Comercials Centenaris. Aquest reconeixement vol posar en valor l'extensa trajectòria d'aquests dos espais emblemàtics de la ciutat, que acumulen conjuntament més de 300 anys d'història.

Aquests mercats són dos del total de 33 comerços i equipaments municipals guardonats en l'edició d'aquest 2021 dels premis, que convoca anualment el departament d'Empresa i Treball amb l'objectiu de distingir els establiments comercials en actiu que al llarg de cent anys o més han ofert un servei de qualitat i personalitzat als clients,

tot adaptant-se als canvis en les necessitats que s'han produït al llarg de les seves dècades d'existència.

La història de la Boqueria es remunta al 19 de març del 1840, quan es va posar la primera pedra d'aquest espectacular espai projectat a la Rambla per l'arquitecte Josep Mas i Vila. La primera de les grans actuacions que es va fer per ampliar el mercat va ser l'adquisició del solar adjacent on s'ubicava un antic convent. Anys més tard, pels volts del 1913, s'introduïa en l'esquelet de la Boqueria l'icònic arc modernista que encara presideix actualment l'entrada i també es cobria l'espai amb una teulada metàl·lica.

Amb el pas del temps, la Boqueria —que és el mercat municipal del barri del Raval— s'ha convertit en una icona i en un referent indiscutible de la gastronomia de la ciutat.

Amb més de 22.000 productes diferents a la venda, és un aparador d'aquesta gran diversitat d'aliments. Un recinte únic on els barcelonins sempre han pogut trobar el que no trobaven enlloc.

Per la seva banda, la trajectòria de l'Abaceria arrenca a finals del segle XIX a la plaça de la Revolució com un mercat a l'aire lliure. La construcció d'un mercat cobert al costat d'aquestes parades va impulsar el trasllat progressiu dels venedors a l'espai on actualment s'ubica l'equipament. L'Abaceria va ser reconstruïda el 1965 i amb els anys ha canviat força la seva estructura interior, que abans comptava amb taulells de fusta i de marbre en comptes de parades. Malgrat la seva evolució, molts dels actuals comerciants són nets o besnets dels primers venedors de la plaça de la Revolució.

EN PRIMERA PERSONA

“Tenir pàgina web i estar present a les xarxes és primordial”

Jordi Arias

Bebe-Té
(Sant Antoni Comerç)

El projecte Bebe-Té de Jordi Arias va néixer fa quinze anys, primer a Horta i després al carrer Parlament del barri de Sant Antoni, on ha esdevingut un dels comerços de referència.

Com va sorgir la idea d'obrir una botiga a Sant Antoni?

Jo soc del barri d'Horta, però vaig venir a viure fa uns anys a Sant Antoni i m'en vaig enamorar. Va sorgir l'oportunitat d'obrir una botiga aquí i ara ja fa vuit anys que hi treballem.

Què té Sant Antoni que no tinguin altres barris?

Sant Antoni té una vida impressionant. És una zona cèntrica amb un fort sentiment de poble que atrau molta gent d'altres barris i d'altres països. M'agrada aquesta barreja multicultural.

Com ha canviat el consum de te en els darrers temps?

Abans no s'entenia, faltava educació i més consum. Ara, amb les noves generacions i l'esclat de les xarxes, s'ha produït una obertura molt gran envers el món del te. Tenir pàgina web i estar present a les xarxes és primordial.

D'on prové aquesta passió pel te i les infusions?

Jo vaig estudiar pedagogia, però el meu pare ha estat botiguer tota la vida i he mamat comerç. També feia temps que era consumidor de te i em costava trobar botigues amb un producte de qualitat. Vaig decidir unir les dues coses i obrir una botiga especialitzada, però de proximitat.

Foto: Ajuntament

La digitalització dels mercats, present a l'Smart City Expo World Congress

Foto: Ajuntament

Innovació

La desena edició de l'Smart City Expo World Congress (SCEWC), la cimera internacional de referència sobre ciutats i solucions urbanes intel·ligents, va comptar enguany amb la participació de Mercats de Barcelona. El gerent de l'Institut Municipal de Mercats de Barcelona (IMMB), Màxim López, va presentar en el reputat congrés celebrat el passat novembre dues de les iniciatives en l'àmbit de la digitalització que s'estan treballant des de l'entitat per aplicar als mercats de la ciutat.

Un dels projectes exposats va ser l'obertura de la xarxa de mercats a la venda *online*, una proposta que pretén implementar-se a través

d'un canal comú de compra en línia i que permetria als clients rebre la comanda a casa o bé anar-la a buscar als punts de recollida.

RECOLLIDA SENSE HORARIS

L'altra gran iniciativa presentada va ser precisament la creació d'una xarxa de punts de recollida de comandes. Aquest servei pretén ser un complement per a la compra *online* a través de la col·locació de diversos espais amb armariets adaptats per conservar-hi productes frescos, secs o refrigerats. D'aquesta manera, els clients que facin les seves comandes per internet podran recollir els aliments fins i tot fora de l'horari d'obertura al públic del mateix mercat. Actualment, aquest projecte ja es troba en fase pilot i s'han començat a instal·lar armariets a una desena de mercats de la ciutat.

Premis | Reconeixement a Casa Gispert

La botiga de fruits secs Casa Gispert ha estat guardonada amb el Premi Nacional de Comerç 2020 de la Generalitat per la seva àmplia trajectòria. Durant els seus 170 anys de vida s'ha anat adaptant als canvis del temps.

Lamiel, Brunells, la Boqueria i Baluard, Premis BCN Comerç

GUARDONS ▶ L'Hotel Arts de Barcelona va ser el passat 2 de desembre escenari de la XVII edició dels Premis Barcelona Comerç. Tres icones del districte van ser guardonades: la pastisseria Brunells, situada al número 22 del carrer Princesa; el bar Marsella, al número 65 del carrer Sant Pau o el Mercat de la Boqueria, ubicat al número 91 de la Rambla.

Brunells, del 1852, és una de les pastisseries més antigues de la ciutat. Va rebre el Premi de Barcelona Comerç a la Millor Botiga per fer que un establiment del segle XXI mantingui l'essència del segle XIX. Per part seva, el Marsella és un bar que ha contribuït a millorar el teixit social del Raval. El seu propietari, Josep Lamiel, ha estat guardonat amb el Premi Barcelona Comerç al Compromís Social per la seva involucració amb els col·lectius més vulnerables, entre altres.

I, d'altra banda, la Boqueria va rebre el Premi al Compromís amb el Comerç pel seu arrela-

Els representants de Brunells, recollint el premi. Foto: Twitter (@eixosbcn)

ment en l'entorn o per la seva involucració en el teixit associatiu del Raval. L'emblemàtic mercat és present a Barcelona des del segle XIII i la primera pedra del seu actual emplaçament es va posar el 1840. Ja fa 150 que ofereix queviures als barcelonins de manera continuada, raó per la qual també va rebre el Premi Nacio-

nal a Establiment Centenari de la Generalitat fa poques setmanes.

Per últim, la fleca Baluard, sota la direcció de la quarta generació, es va endur el Premi al Millor Artesà pel pa que elabora, que destaca per la seva recepta tradicional i artesana. A la Barceloneta, i a les altres botigues, el seu pa fa les delícies dels clients.

L'Ajuntament mantindrà les terrasses ampliades

RESTAURACIÓ ▶ L'Ajuntament manté l'aposta per consolidar les terrasses ampliades durant la pandèmia. Després d'estudiar les al·legacions rebudes a la proposta per modificar l'ordenança de terrasses vigent, el govern municipal seguirà amb els plans per consolidar les terrasses sempre que compleixin amb els criteris fixats.

En el cas de les terrasses en calçada, hauran d'utilitzar obligatòriament plataforma i uns dissenys homologats pel consistori, i així es deixarà enrere l'ús d'elements provisionals com els blocs de formigó. En el cas de les ampliacions a les voreres, s'es-

tudiarà cas per cas, però els bars i restaurants podran mantenir les taules si compleixen els criteris d'accessibilitat, distàncies i garanties de pas que ja recull l'ordenança actual.

Pel que fa a les darreres sancions a Ciutat Vella, el regidor Jordi Rabassa, va explicar el passat 30 de novembre per Twitter que només en un matí havia signat 25 expedients de terrasses, dels quals 7 implicaven sancions greus i unes altres 17 sancions molt greus. En aquest últim cas, el motiu va ser posar taules sense llicència. Fins i tot, un dels establiments havia col·locat a la terrassa 21 taules.

Les terrasses han de complir amb les distàncies. Foto: Carola López/ACN

COMERÇ DE PROXIMITAT, UN VEI DE CONFIANÇA!

- T'ofereix el millor producte amb la cara més humana
- Cuida de la comunitat on vius
- Paga impostos i dona vida a la ciutat
- Contribueix a un entorn més sostenible
- Sempre és a prop teu!

amic

associació de mitjans d'informació i comunicació

Mitjans Km 0

El Llorenç, el seu pare ja cuinava per la gent del bar!

línia Ciutat Vella

PSC

“Aquests dies, més que mai, gaudim-los als barris. Bones festes”

Jaume Collboni

Primer Tinent d'Alcaldia de l'Ajuntament de Barcelona

Captura aquest codi i **explica'm les teves idees i propostes** per millorar la vida al teu barri.

espai.mèdia

El primer diari de la indústria espacial de Catalunya

grup comunicació21

Tercer classificat del grup 1 de Copa Catalunya, el CB Ciutat Vella començarà el 2022 rebent el 16 de gener l'AESE, que té la meitat de victòries (4) i dos partits ajornats. El conjunt local va guanyar el seu últim partit el 19 de desembre per 53-49 contra el CB Ramon Llull.

Elvis Fatovic, el relleu de la llegenda

» Substitut de Chus Martín, el tècnic croata respon a la confiança del CN Atlètic Barceloneta
 » El club mariner guanya per 13-7 el Radnicki i continua aspirant a la Final a Vuit de la Champions

Toni Delgado
LA BARCELONETA

"Benvingut, Elvis", escrivia el gestor de continguts del CN Atlètic Barceloneta a finals de juny. El missatge començava i acabava amb una emoticona de foc. Elvis Fatovic (Dubrovnik, 1971) agafava el relleu d'una llegenda al club com Chus Martín, que havia anunciat la seva marxa setmanes abans i que va deixar un llegat incalculable en els seus 8 anys a l'entitat. Amb la Champions de 2014 com a cirereta.

Fatovic és ambiciós i metícolós, un altre líder natural. Té contracte fins al 2024 i dirigeix el nou CN Atlètic Barceloneta, que lidera la Lliga amb una solvència extraordinària. Els números són molt clars: 12 victòries en 12 partits, amb gairebé 16 gols de mitjana per cita i poc

menys de cinc en contra. És un grup renovat, amb baixes molt importants (Mike Bodegas, Milan Alekic i Blai Mallarach) i reforços de present i futur (Albert Ponferrada, Óscar Asensio i Unai Aguirre).

El pròxim rival a la competició domèstica serà ja l'any 2022, en concret el 8 de gener i a casa contra el CN Catalunya, novè amb tres victòries.

L'equip és líder de la Lliga amb molta solvència i marca quasi 16 gols per partit

La diferència amb els altres equips a la Lliga continua sent infinita. El club guanya la Lliga des de la temporada 2005-2006. Aviat és dit.

El tècnic croata va arribar al club després de tancar el seu se-

Elvis Fatovic, durant la seva etapa com a seleccionador australià. Foto: CAB

gon cicle olímpic amb la selecció australiana als Jocs de Tòquio 2020. Fatovic ha dirigit també el Jug Dubrovnik (2007-11) i ha estat entrenador ajudant al combinat de Croàcia. Com a

jugador va competir amb el Mladost Zagreb i el Jug.

A la Champions el CN Atlètic Barceloneta continua aspirant a accedir a la Final a Vuit després de la seva excel·lent vic-

tòria per 13-7 contra el Radnicki el passat 21 de desembre. La defensa i la punteria en les accions de superioritat van impulsar el conjunt mariner a la piscina de Sant Sebastià.

L'11 de gener el conjunt mariner rebrà el Novi Belgrad, en un partit clau a la Champions

L'equip continua tercer classificat del grup A, amb els mateixos punts que el Ferencvaros (10) i l'11 de gener rebrà el Novi Belgrad, que organitzarà la fase final. De nou Dani López Pinedo va tornar a justificar el seu malnom de Mur i va blindar la porteria del conjunt mariner, mentre que Álvaro Granados i Alejandro Bustos, amb 3 gols cada un, van ser els màxims anotadors.

el valor de la proximitat

100.812

usuaris únics metropolitans

Octubre'21 OJD

166.566

pàgines vistes

Octubre'21 OJD

A la ciutat de Nadal les
millors botigues són
les més properes.

#CiutatdeNadal
barcelona.cat/nadal

Ajuntament de
Barcelona

Viu en línia

videojocs | **Transient**

Un joc de terror que ens porta a un perillós món postapocalíptic on queden pocs humans. Per a Xbox One, Switch i PS4.

No t'ho perdís

Foto: Maria Asmarat / ACN

Natura encesa

Els Jardins de Pedralbes de Barcelona acullen aquest Nadal l'espectacle de llums 'Natura encesa'. Es tracta d'una instal·lació lumínica que ofereix una experiència immersiva per deixar bocabadats petits i grans. 'Natura encesa' compta amb un milió de llums led i més d'un quilòmetre de cablejat, que permeten crear flors, ocells, bancs de peixos i tota mena de criatures amb llums. Aquesta instal·lació, que es va inaugurar el 7 de desembre, es podrà visitar fins al 23 de gener, dues setmanes més del previst. Aquesta pròrroga és fruit de l'èxit que ha tingut entre el públic.

Famosos

Úrsula Corberó (Sant Pere de Vilamajor, 1989) s'ha convertit en l'actriu catalana amb més projecció internacional gràcies a l'èxit rotund de la sèrie de Netflix *La casa de papel*. Abans l'havíem conegut com la Ruth de *Física o química* i, tirant encara més enrere, l'havíem vist a sèries de TV3 com *Ventdelplà*. És per això que veure-la al programa de Jimmy Fallon, el *late night* més important dels Estats Units (hi van totes les estrelles de Hollywood), ha sobtat el públic català i ens ha fet entendre la magnitud que està agafant la figura de Corberó, que té prop de 25 milions de seguidors a Instagram. Amb un anglès excel·lent i amb molta gràcia, l'actriu del Vallès Oriental va explicar a Fallon que Madonna és la seva fan. La mateixa cantant li va confessar quan es van trobar en un avió.

La fitxa

QUI ÉS? **ÚRSULA CORBERÓ**

ÉS FAMOSA PER...

Ser l'actriu de moda

La sèrie 'La casa de papel' l'ha catapultat a la fama

QUÈ HA FET?

Triomfar al programa de Jimmy Fallon

És el 'late night' més important dels Estats Units

A LES XARXES...

Motiu d'orgull

Recorden quan sortia a 'Ventdelplà' i s'alegren del seu èxit

Llibres

Codi Gaudí
Joan Bosch

"El teniu i no ho sabeu!", etzibava el capellà de la cripta de la Sagrada Família al personal de l'hospital de pobres de la Santa Creu. Els metges no es podien creure que aquell ancià consumit de barba llarga i roba estripada que havia atropellat el tramvia de Barcelona fos Antoni Gaudí. Com havia acabat així, el més gran arquitecte del seu temps?

Teatre

Eufòria
Lara Díez Quintanilla

Un poble que vivia galopant en l'eufòria eterna es va veure amenaçat per un final. Qualsevol intent de rebel·lar-s'hi produïa l'efecte contrari. La majoria va preferir anticipar-se i esclatar abans. Qui es va quedar va haver de tirar enrere, travessar un pantà bipolar i tornar al principi per poder, a la fi, assumir que s'acabaria.
A la Sala Beckett de Barcelona.

Música

Joia
Ferran Palau

Ferran Palau ha publicat aquest desembre el seu disc més "existencialista", segons ha dit ell mateix. *Joia* (Hidden Track Records) inclou nou cançons que el cantautor collbatoní ha enregistrat al llarg d'aquest any amb Jordi Matas, en les estones lliures que tenien entre les gravacions d'artistes de la mateixa discogràfica, com Iris Deco o Anna Andreu.

Pelis i sèries

Sis dies corrents
Neus Ballús

Sis dies corrents narra una setmana a la vida d'en Moha, en Valero i en Pep, tres treballadors d'una petita empresa de fontaneria dels afores de Barcelona. En Moha, el més jove, està en període de prova i després haurà de substituir en Pep, a punt de jubilar-se. En Valero no ho veu clar: en Moha no està a l'altura i creu que els clients no acceptaran un marroquí.

ESTILS DE VIDA

‘Smishing’: alerta amb els SMS

Foto: Pexels

i SEGURETAT

S *mishing* (contracció d'*SMS Pishing*) és un frau en què l'estafador envia un SMS a la víctima, convencent-la que faci clic en un enllaç. L'atacant sol conèixer alguns detalls del destinatari, com el nom o la ubicació, i això fa el missatge més realista i de confiança. Acostuma a fer servir noms d'empreses o d'entitats conegudes, com Correus o Amazon, i ofereix promocions, descomptes o diners, o bé amenaça d'haver de pagar si no es proporcionen certes dades.

Aquests SMS són perillosos si l'usuari clica l'enllaç, ja que se'l redirigeix a webs que solen imitar les originals i que serveixen per obtenir dades bancàries i informació privada. En altres casos, obliguen a trucar a telèfons d'alta tarifació o es descarreguen virus troians, amb els quals els pirates informàtics poden arribar a controlar els dispositius i obtenir informació. Per això, el Banc d'Espanya recomana desconfiar dels SMS en anglès, amb moltes faltes d'ortografia o amb males traduccions; configurar més protecció als mòbils; no instal·lar aplicacions que provinquin d'SMS ni facilitar dades bancàries ni de targetes de crèdit per SMS. I, per últim, bloquejar els números que semblin sospitosos.

per Eva Remolina, AMIC

Les claus .....

DESCONFIANÇA

Desconfia dels SMS que t'arribin en anglès, amb moltes faltes d'ortografia o amb males traduccions

PROTECCIÓ AL MÒBIL

Configura el teu telèfon mòbil (i altres dispositius) per millorar-ne la seguretat

PRECAUCIÓ

No instal·lis aplicacions que provinquin d'SMS ni facilitis dades bancàries ni de targetes de crèdit per SMS

BLOQUEIG

Davant el dubte, bloqueja els números de telèfon que et semblin sospitosos perquè no puguin contactar més amb tu

Foto: Pexels

**ALUMINI - VIDRES
OBRES INTEGRALS**
home homing

vidres • miralls
claraboies • alumini

projectes integrals
i execució d'obra

*Si ho pots somiar,
nosaltres ho podem
fer realitat*

cuinescat
Cremi de reformes
d'interiors, cuines
i banys de Catalunya

Padilla, 243 • 08013 Barcelona
Tel. 93 881 77 06 • admin@home-homing.com
www.home-homing.com
• Magatzem: Ptge. Utset, 3

WINE AL TATAT FESTIBL EMOCIONANT

#RegalaEmocions

#ComparteixCultura